

കെരിവിപ്പിക

അമവാ

ചാത്തേൻറ സൽനത്ര

രാവുസാഹിബ് ഉള്ളാൾ

എസ്. പരമേരപ്പരയർ,

എം. എം., കെ. എൻ.

L 4/924

15/921

കേരളീപ്പിക

അമവാ

ചന്തക്കര സത്രത്

രാവസാഹിബ് ഉള്ളട
എസ്. പരമേശപരയർ,

എം.എം., ബി.എൽ.

പക്ഷ്യവകാശ ഗമകത്വവിൽ.

{ സൗഖ്യത്വക്കുൾ 1000. }

“സാഹിബ്പിനി” അസ്സ്,
തീരുമാനത്തുറാ.
1108.

[വില അണ മര.

എസ്. ഗമകത്വവില്ല, ആയിരുത്ത പ്രതി വ്യാജനിക്കി തന്നുണ്ട്.

“കേരളിക്കിട്ടുന്ന കണ്ണറാത്രുമോ! വനചരോ-
കേരാവതംസാധ്യതേ.”

ശക്രഭവയപ്പാദം — ശിവാനന്ദലഹരി.

അവതാരിക.

‘கேதிலிபிக்’யிலெ ஹதிருதம் மாயவாவானு கை சைரவிஜயத்தின்கிண ஸங்ரஹிச்சிடுக்குத்தா கிண. குமாரங்களில் ஒலகுறைத்தின்காண வலிய வுதிஈாகமொனா எாக் வத்தீடிலூ. ஸகல மன ஷ்ட்சிங் கூபோலெ ஸஞ்சிகாவுன கை அவளோ பம்மாக்கின கேதிமார்ட்ட் ஏடுக்குத்து ஸங்காதநயம் ததின்டி மெற்றிக்கதந்தப்பண்ணில் கூன் அது அமீமக் கோரவதற்கில்

“യുമ്പുമ്പെട്ടുവന്നുകീത്തനാ-
ഭ്രംപുമപ്പണാലുൽസുരണാലപി കച്ചവിൽ
സ്വാദോപ്പം സല്ലസ്വാധ കല്പിതേ”

ഇത്രാദി പദ്ധതിയിൽ റിശറേറി മുതിപാലിക്കുമ്പെട്ട് കിട്ടിയിരുമാകനും. ഇതു കാവുത്തിലെ വിവക്ഷയും പ്രാധാന്യം അതല്ലാതെ മററാറാമല്ല. ഇതിന് ഒരു ചെറിയ ടിപ്പണി എഴുതിച്ചേര്ത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒ ദമ്പത്യോദ്യോഗം, വൃജീപ്രക്ഷീ ഇത്രാദി ഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഭാവക്രമാർ അനുസന്ധാനപ്പാരാ മാത്രം ആസപദി ക്രൈസ്തവത്താകയാൽ ഇവയെ അതിൽ പ്രായേണ ഗുണ്ഠി ചുട്ടിപ്പിടി. ഒരു സഹ്യദയനായ എൻ്റെ അബ്ദജന്മ ശ്രീമാൻ എസ്. കുമാരജുർ എം.എ., ബി.എല്ലിനേൻ്റെ സാഹായ്യം ഇതു കുതിക്കു പല പ്രകാരത്തിലും ഉണ്ടായി ക്രൈസ്തവത്തുടെ വസ്തുതകുടി ഇവിടെ സംഭവം ചെയ്യുന്നതും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നും.

திறவந்தபூர், மூலமுக்குறை உடை. } உழைச் சீஸ். வாணியோ. எழுர்.

ଶ୍ରୀଲପିପତ୍ରଃ.

(i) କାବ୍ୟଃ.

ପ୍ରଦତ୍ତ.	ବରୀ:	ଅରବିଳିମଂ.	ନୃବିଳିମଂ.
ଶ୍ରୀ.	ଶ୍ରୀ.	ଶତାବିଦୀରଣୀରାଜୁ	ଶତାବିଦୀରଣୀରାଜୁ
ମହୀ.	ମହୀ.	ଶିଖି ।	ଶିଖିକି ।
ରାଜୀ.	ରାଜୀ.	କାଷ୍ଟିରି	କାଷ୍ଟିରି
ରାଜୀ.	ରାଜୀ.	ତିର୍ଯ୍ୟାନିକିଙ୍ଗି	ତିର୍ଯ୍ୟାନିକିଙ୍ଗି
ରାଜୀ.	ରାଜୀ.	‘ବିକ୍ଷିଗୀଲରହ୍ୟ’ପତ୍ର	‘ବିକ୍ଷିଗୀଲରହ୍ୟ’ [ପତ୍ର]
ରାଜୀ.	ରାଜୀ.	ଦୁଃଖରୀକରଣ	ଦୁଃଖରୀକରଣ

(ii) ଚିହ୍ନଣ୍ଡି.

ର.	ର.	ଶ୍ରୀମଂ
ରାଜୀ.	ରାଜୀ.	ପ୍ରଜତି; ଶିଖି

ക്രമിക്കീക

അമ്പ

A circular library stamp from the Central Library, Mysore. The text inside the stamp reads "CENTRAL LIBRARY" at the top, followed by "MYSORE" in the center, and "1961-62" at the bottom. A horizontal line is drawn below the stamp.

1

அறுவிடங்களை வாட்டுப் பாமிசை விளக்குவிடதற்கு
லாபினியூக்காவுத் தலைக்காரனாயெல்லாய்களும்;
கேதியால் முஸ்காயாய் ஸ்ராவத்தில் ஏழோட்டுவி
வொக்கத் தூந்தை பூரிப்பிடி வாங்குவான் ஸ்காவங்கள்;
ஞீஞுக்கவு வம் சில் பலேஷ்டால் ஸ்ராவிக்கிட்டின்
பூங்கா நிற்குத்திற்கு வாங்குவதே ஸ்ராய்கள்—

—ആ മഹാപുരാണം—തന്റെ ശ്രോതൃത്വാർത്ഥ നകൾ—

[പോതു

കോമളകട്ടിക്കൈളിപ്പായത്തിൽക്കരറ്റിനം;
 അത്യന്തം സമാസ്തീജ്ഞനായിപ്പോലെതിൽപ്പെട്ടം
 സപ്തമസ്തീയാതിലെ പ്രജ്ഞാദോപാവ്യാനങ്ങളാൽ;
 താങ്കേശ്വരാദിഭത്തിക്കുത്തരമുള്ളാശിച്ചുപൊരു
 നാരസിംഹാകാരത്തിൽ ശാർഘ്ഗിയെല്ലിക്കുവാൻ.

എന്നം ആ ഭഗവിപ്രകാശം കണ്ട് കുസനന്തായ ഗാഗാംദവി അംഗവി
 അനിശ്ചിറ പാദങ്ങൾക്കു പരമാഖര വിച്ഛിനി ശാഖയിൽ വഴിനില്ല വി
 നിഃവഗിപ്പിച്ച എന്നാം അതിനാൽ അംഗമാജനിനു ഇങ്കു പരമപാദന
 നു വിജയനം നഷ്ടി എന്നാം ഏതിന്റെ ۰

“പാദസംരക്ഷണം തസ്യ

സാ പരമാനി പരദ പരദ

ഗംഗാദശ്വയതിസ്താംഖം

സത്യപ്പാം മരക്കപ്പതിരഃ

പദം നിഃവല്ല പരമദശ

അനീശ്വരാഹനിച്ചു യഥാദ

ദിഷ്ടാജ്ഞിക്ഷു മരക്കപ്പാം

പരമപാദാഭിഡാം ദ്രുത്യാക്തഃ” (സദാനന്ദം)

എഴു ദിവസം എകാണ്ഠാണംപ്ലു, ആക്രമിക്കുമ്പും പരനിക്കുന്നിനു ശ്രീമം
 ഭാഗവതാ ഉപാദാനിച്ചും. പരമാഖ്യാതപ്പായസംപോലെ മധുര
 മാനം ആ ചുരാണം. പ്രാഥനം—ഭക്ഷണം. ശ്രോതൃത്വാർത്ഥ നക
 അക്കാംഖാപാംഖക. സമാശ്രൂഷം—വഴിപ്പോലെ ആക്രമിക്കുപ്പെട്ടവൻ.
 ഉപാവ്യാനം—ചുരാതനക്കമ. താങ്കേശ്വരാദിയം—നയാവനത്തിനിശ്ചിറ
 അരംഭം. നാരസിംഹാകാരം—നാരസിംഹാജിനി. ആക്ഷുചി.
 ഒരാൺ “ഗി—മ ധാവിച്ചു.

എന്തുക്കാൻ പ്രബുലുന്നായ് തത്രിരാത്രോന്ന് ജഗത്തിക്കൽ
ഭാരതപ്രാതസ്യാഭാസമാണ് പ്രസ്താവനാൽ?
കേളിയാം കാഗറിനായിവ് ഭക്തിയാം മദ്രം വിജ്ഞം
വാത്തകൾ ജഗത്പിതാവെന്നാപ്പോൾ ലജ്ജിച്ചുവൻ;
എന്തിന്തുണ്ടാറാനും ലോകരതിൽ ശ്രദ്ധി-

[പ്രോഥം
പേര്ത്തം താൻ മോക്ഷച്ചവ് ഉത്തവെല്ലെന്നാതാൻ മുതി-
[ന്നവൻ;

20. പ്രബുഖൻ=നല്ലപാലെ ഉണ്ണന്നവൻ. ഭരതവാഷ്ടവിവ
പുലർക്കാലാണിപ്പരിച്ച ഗൃഹം; അതിപ്രാചീനനാഡി താത്പര്യം പറ്റി
കും എന്ന താൽപര്യം. ഭക്തികൊണ്ട് മലിപ്പിക്കുന്ന ദേഹം വാങ്ങുക.
ലോകപിതാവ് അഞ്ചരാതിൽ സ്വപ്നത്രാം മല്ലചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു
കഞ്ചവട്ടരംനല്ല.

“യസ്യ ശത്രുജ്ഞാ അരുംജി പ്രിഞ്ച
ന സഭ്രതു സ്ത്രീവൈവണികം.”

മനസ്സിലെ ശ്രീമാൻഭാരതരാതിപതി പ്രസ്താവനാം എന്നാണെന്ന്. പാരാപ
കാരമാണ് മനസ്സുമുക്കമെന്ന പ്രസ്താവനാം യാഥേ.

“പ്രായേണ ദേവ! ദിനംസ്ത്രൂപവിഴ്ചാതികാമാ—
മെന്നും ചരന്തി വിജയന ന പരാത്മനിഷ്ടാഃ;
ഒന്ന ദാനം വിശ്വാസി കൂപാനാം വിദ്യുത്ക്ഷേ സ്ത്രീജാഃ”

അം ക്ഷേരം മുത്തക്ഷേരം സമയിച്ചതാം മാർ-
മക്ഷുമല്ലെന്നാൽ വിടാൻ മാറ്റലാൽ മടിക്കാഞ്ഞതാൻ;
ഭിത്തിയാം പിണ്ഠാചിക്കു തിണ്ടവാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതാൻ;
വോദനക്കു നെത്രം മിശ്രാഗ്രം ഉം അജിയിച്ചുവാൻ; —
എത്ര ചുംഗാമാപ്പാലവാ ന എപ്പോൾ തീങ്കരാം നും ഒരു
ജേപ്പുംനോളം മിച്ചുവാൻ കേരളസ്ഥിനാഹിക്കിയ.

എന്നാണ് അംഗ്രേഷം ഭവാനന അവിശിഷ്ടം. അക്ഷേൻ ഹിരൺ
കാഡിപ്പു. ഇന്നക്ഷേൻ ഹിരൺ ക്ലൗഡ് സ്റ്റോർ. അനീമക്കുഡാവവത്രതിൽ ഹിര
ൺ ക്ലൌഡ് കാഡിപ്പുവിശ്ശേ ചേപ്പുംനാണ്. ആ തിപാബിച്ചി
ലിംഗനാടകിച്ചും മരം ചിപ ഫോം സ്ലിഡ് പിതാവാക്കി വല്ലിച്ചിറി
ക്കാം.

‘ഹിരേ മഹാവാഹിനി
ഹിരൺ ക്ലൌഡ് ഏപ്പിത്രിഹി
ഹിരൺ കാഡി ചുംഗും നീം—
നേരവാത ഗുഡതാമിക്ക്’ എന്ന ക്ഷേമങ്ങൾ.

‘അവരും പിതുര ചാര്’ എന്ന ദ്രമാണം ആക്കെപ്പുടിച്ചുകാണ്ട പ്ര
ശ്രീഭൻ ആസൂര്യമായ ഒരു മാർജ്ജാനി ചന്ദ്രന ചാഡിച്ചില്ല എന്ന സാരം.
അക്ഷേ=ത്രഭാം. എരുമും, നിട്ട ചന്ദ്രാചിത്രാം. ഉച്ചാദന=നാരഞ്ഞ.
അനന്ത ത്രാവി=നാരഞ്ഞ നനിൽ ഇരാനാ വാന്നു ജീവിക്കുക നിയന്ത
ണാ എപ്പു ന പരബാനമാവു്. ഭാരതി ചരായ നദിക്കു മാർജ്ജൻി ഭാര
തന്ത്രിക്കാൻ കൈഴമാരകുലാനിൽ അവതരിച്ച ഒരു എത്രശുന്നായ ബുദ്ധ
ഖൻ — നാജുട കുഞ്ചു ചുപ്പു എൻ — എന്തുനാം.

ചാലവേ സന്ദര്ഭം തന്മനോത്തരം നേടാൻ
ചോളരേശാന്തഃസമമാക്കാരണ്യരഹാനിൽപ്പുണ്ടാണ്.
ചീരവാസിസ്ഥായ്, ജടാധാരിഷായ്, വൈദ്യലും മത്തും
മാരിജം സഹിച്ചു, ഒക്യു് പണ്ണംബുധാളാൽപ്പോരി,
എരുനാരംതുപണ്ണും ചയ്യുംബാട്ടിൽ വാണാൻ വിപ്രം
തീരെതന്നാരുവല്ലോ മൊട്ടികാൻ തുടങ്ങാതെ.
എക്ഷക്തം ധാക്കപ്പുട്ടാൻ നാടം നീങ്ങേണ്ണാരബ് ഭവ്യ-
നെങ്ങാജന്തിനേതുക്കം മുഗ്രനാം വിശപംഭരം?
പാലാഴി ചാരതത്തെഴുമാ, ലുതിൻ്റന്തുകെത്താൻ
മേലാക്കം യമേച്ചു, മൊത്തിടാമെന്നാൽപ്പോലും
ആച്ചിരം ശ്രാം വിരിച്ചുകിട്ടം പാന്വിത്തതെഴു,
മാക്കിതാൻ പഴുക്കിക്കുപ്പാക്കിതാൻ അജീക്കാവു?

3. ചാലവേ=നരിക്ക്. ചോളരേശാനിയിൽനാം സന്ദര്ഭം അനുഭവി. ‘ഹരാ! ഒരു മുഹം ബുദ്ധ ചാലവേദാര’ എന്ന വിശ്വാരണ്യം. പരമപാദാചാത്രം വൈദുതാടിക്കു തുകണഡിയും ക്ഷേത്രത്തിന് നടപ്പാക്കിയായിരുന്ന എന്നം, വിജ്ഞാദശം വെന്നായിരുന്ന പുരാണം, ഉദാഹരിപ്പിക്കാതുകയായിരുന്ന ഭജിത്തത്താം, തുള്ളുകൾ തോശമം സ്വാമിയാക്കുട അനുപ്പരഖിയും തീർത്തപാദവിതാ’ എന്ന കാര്യം അഭിക്ഷിപ്പിക്കുന്നു. ചീരവാസസ്ഥി=മരവുറിഷാക്കാ വസ്ത്രംഞ്ചാട്ടുക്കുടിയുംവാൻ. പണ്ണംബുദ്ധം=ശ്രാം, വൈത്തിച്ചു. ആക്കം മലവത്താക്കന്ന ലഘുഭക്ഷണം അംഗരാജം കൂണാതെ. ഭവ്യൻ=നല്ലവൻ (ക്ഷേമനന്നാഭിമാനിക്കാനവശംനാരത്തിലും). അജന്തിനും അം=ബുഹാവും ദക്ഷിണം(രിവകം). ഓസ്റ്റൻ=തിരഞ്ഞെടുവൻ. വിശോഭന്ന=മഹാവിജ്ഞാ. വളരെ ഏഴുമുഖവണ്ണം മായയുള്ള മഹാവിജ്ഞാവിനെ ആസ്ത്രക്കീകരിക്കുവാൻ എന്ന സംരം. പഴുക്കിരഘ്നം=നിം.

കാമണ്ഡളാധിപ്പിന്റെപ്പറ്റിയാം
സാമഗ്രി സമ്പദിച്ചോൻ്ത്, സല്ലാക്കുന്ന്, സൽപ്പിയമാ-
രുക്കിലും വില്ലാമടം വാഴ്ക്കൊണ്ടവന്നും [നൻ;
പങ്കിലും എങ്കന്നതം, മാസം മുഖമായാണും.
ഓത്തപോമസ്സായും: “എൻ സപാമിക്കിയുമാം വേണ്ടാ-
ദേദ്ദാന്തം സദസ്സിൽ തൊന്തരനാലാഭിരിക്കുകിൽ.
കേവലം ശിശ്രൂപായൻ പ്രസ്താവനാകന്നതോ
ദേവൻക്ക് പാരമ്പര്യത്തെ വാദത്താൽ സ്ഥാപിക്കുവാ-
ങ്കുക്കെട്ട്, തൊന്തരിച്ചും നാട്ടിയെത്തുന്ന [ന്ന?
ലോകത്തിന് തമഞ്ചും ധനംസിക്കംമെൻ സുക്കി-
[യാൽ.]”
നോക്കുന്ന അദ്ദേഹജീവൻ എന്നമജജ്ഞാക്കുന്ന-
പ്രായക്കടക്കൽത്തിരക്കോടു തന്നെ പുണ്ണിരിച്ചാൽത്താലേറി.

4- കാമഞ്ചായും തേയഞ്ചായും എരുവുണ്ടിപ്പോൾപ്പുണ്ടുവൻ. ഇവയെ
ബാധകക്ഷയി സൗഖ്യിച്ചിരിക്കുന്നു. യമനിയുമാഡിയുംബാബുംസന്തി
നീളും സാമഗ്രികൾ, — അഹിംസ, സത്യവചനം, മുഖചന്ത്രം ദിക്ക്
ലാഘവം കാശേരാതിജിന്ന് ലക്ഷ്യവും പ്രസ്ഥാനവും നല്ലതാണ്. പ
കിച്ചു—ശാട്ടുക്കിള്ളു. കന്നം—തൃഹ. മാസം ശക്തായും മോഹണ്ടാ
ലും ഗഹിക്കാസ്തും. സാധ്യ—അനുകൂലനവനിയൻ. ഏൻസപ്താമി=
മഹാവിജ്ഞം. താൻ അശാഖാവാനു ആവിച്ചിരുന്ന ഏകിക്ക മിരണ്ണുക
ശിപുവിനനു ചാഞ്ചകുന്നടക്കത്താനു മടങ്ങുമായിരുന്നു എന്നു. നാഡിം
മഹാവത്സരാതിജിന്ന് ആവാനും ഫനരിച്ചുവിബുദ്ധനും. ആ ദൈത്യർ എൻ=
കിരണ്ണുകവിച്ചു. ചാരന്ത്രം=സദാപ്രശ്നപ്പുണ്ട്. ഇച്ചും=ഇം തപസ്സം
കുന്ന നിയചം. തമഞ്ചുമം=അഞ്ചുനുന്നടക്കവാരം. അദ്ദേഹജീവൻ=
മഹാവിജ്ഞം. ജ്ഞാനം=വിച്ചുവായൻ. താൻ പുണ്ണിരിച്ചാൽത്താങ്ക്
പാഞ്ചക്കടലിവൻറെ വിരാഞ്ഞം വല്പിച്ചുവിക്കുന്നു.

ഓക്ഷന്റെ പിജൻ വീണ്ടും: “അനുസ്താനിയം ദമൻ മനിയൽ വാഴ്ത്തിയിൽ ഞാൻ വാങ്ങും വാദിവാരണല്ല പഠം വരും; സപ്തമി പിന്നെത്തുവന്നൻ മേധതൻ ബലത്തിനാൽ ദിന്മാരും ചെണ്ടും; വിദ്യച്ഛുട്ടുവര്ത്തിയായും തത്തിയും.

വാദാളിപ്പും താൻ ചുകരപ്പട്ടിനാൽപ്പുതപ്പിക്കണം
പാരിടപ്പും മേനിയെൻ വൈവരീഗ്രൂപ്പം റബറി.

യന്നൻ ഞാനന്നതരം നവ്യരൈയവനം മെത്തു-
മെൻ യശഃകായം കാണംമെന്നനം സപ്ത്യം നമനായും.”
ആര്ത്തിവൈദ്യുതിനും തോകും ഗാക്കീത്തുത്തമി-
യാനമഹ തൃ മുഖം തിളിയും പാരാഡാ വാദിക്കുവാൻ!
കാണംനാം താഴും കാഞ്ചി നൂൽ മഹാമായ
നാനിക്കാം മതിയിൽ തത്തല്ല ചില്ലിക്കോന്തുവുളിപ്പുന്തി!!

5. വാദികളാക്കാനു വാദാളിപ്പും എത്തനകളിടുന്ന) ധർമ്മം സ്ഥാക്കാനു വരും. ഇയ്യ=ധ്യാനം ഗാവതിയായ സ്വഭാവി. വൈവരി=വാക്ക്. ഏൻറെ വാദാക്കാനു ശംഗ്രാമ ആവാഹം പാരിടാനിൻനാ ഒന്നിരത്തെ പുതാൻ ചുക്കാപ്പും ചുക്കാപ്പും; ലോകാന്തരിനും മുന്നാജു നവീന മായ യാസ്തുനാക്കാനു താങ്കപ്പത്രം. കുത്തിയുള്ളിട്ടു കാലഘത്താളം സപ്ത്യം വാസിക്കാനു ശുചി. ആര്ത്തിവൈദ്യുതി=ധനപതാരിക്കുന്തിയായവത ശുചി മഹാവിജ്ഞാ. പാരാഡം =രസം. കടിച്ചുചാക്കാനതിനുള്ള രസം വാങ്ങുന്നതിനാണ്. ആ യാദകാം സ്ഥി ആര്ത്തിവൈദ്യുതിനേതിച്ചെല്ലാം നീരും; ഭവരാതാന്തിക്കുപ്പു; ദിന്തി സന്ധാദിച്ചു സപ്ത്യത്തിൽ ജീ വിഷദാനു റൂപ്തിക്കാനു മേം കണ്ണനിന വിജയത്തെ മനസ്സു ഭാവം. മഹ, മായയെ “നീ തുഞ്ചക്കുള്ളിട്ടു മഹാമഹയും മഹാവിശ്വാസനവ ശ്ലോ” ഏന്ന സപ്തമി കുട്ടാളം ഭവാവം തന്നെ കൊഞ്ചനും; അവിടെനെത ദയാദ്രിജും കൈ തേജ്ഞാനതം.

ആവാപ്പേരോസന നമ്മും ദൈത്യരൂപം എന്ന് വിശ്വാസിച്ചുവരാതീരുന്നു; [വും മാരവേ കിദ്ധാരനും പ്രസ്തുതാം ഉഹായിരാൻ ദേഹാരനും പിതാവിനു യങ്ങളുടെ പദ്ധതി വെളിഞ്ഞാം; കാറിനു നീരുള്ളിക്കാം മല്ലാതിൽ താഴ്വിനുലിനു നേരം ക്രായപാബ, ഭീതിയാൽ വിറയുവാം; തെപ്പക്കന്നാരാഗത്തു ജീവനോടാമത്രനും ചൊല്ലിച്ചും ശാഖാക്കർ ശിഷ്ടനാൽ സ്വരാജിതർ;]

6. ഓരോസനാ—രാജപിം. ശാന്തിയം—കവലം ഭേദത്തികം. ശ്രവിക്കുന്ന വിരഘ്രക്കാവിവികനു കാണായും പ്രസ്തുതനും അതിങ്ങിനും. ഒന്നിക്കാറുള്ളവും ദിനക്കുവരുന്നവും ഇപ്പോൾ ചുമ്പുവനും ചെണ്ടും. അയാൾപ്പും—തുന്നുപുതക്കാണ്ടു തീരുന്ന ഉദ്ദേശ്യവാദങ്ങളും അവക്കിടയിൽ മിന്നാൽ (ചന്ദ്രപഥാണ്ടലും മിന്നാൽ) പോലെ വിരചുക്കുന്നു എന്നും നാലിവായ ക്രായുമ്പുവി നില്ക്കുന്നു. നേരുക്കിൽ ആലുനും താൻരാഡാവും പ്രിയപുത്രനുന്നുക്കാണ്ടി; അപ്പെടുച്ചിൽ പുതുനു തുച്ഛിക്കുന്ന മഹാവിജ്ഞു താൻരാഡാവുന്നുക്കാണ്ടി; കുറം കഴിക്കും; മന്ത്രം തനിക്കും അധിജീവവുന്നും. ദൈത്യരൂപം ചെണ്ടുകുടാതു പാഡുകും. ശാഖാക്കർ തുടക്കപ്പുത്രനും പുതുനും തായും ശാഖാക്കർ തുടക്കപ്പുത്രനും പുതുനും അവരെഞ്ഞും അനുരാഗാർജ്ജവും പുതുനും പരിപ്രീക്ഷയാണ് നിയമിച്ചിരുന്നതും.

“പെണ്ണരാഡിന്നും ഭന്നവാൻ
പുതാ കാഡ്യും കിഡ്യാന്താരോ;
ശാഖാക്കർ സുഖത്തു തന്നു
ദൈത്യപ്പുത്രനുന്നുക്കും”

ഇന്നുംപി ശ്രീമംജുഖാവതാം. അവർ ഏഴിയുന്നും നേരുക്കി; അവരുടെ പണി ആദ്യാദ്ദന്നും പറിയില്ല. അവർ താഴെക്കു വിരഘ്ര

വാഴിലച്ചുജാറായി സപാമിതൻ കണ്ണകോൺ എനാക്കി
നീളവേ ചുറ്റം നില്ലും ഭദ്രതേയർ സംഖ്യാതീതർ.
ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ വെരേവം സൗഖ്യം പ്രകൾ
വിത്തത്തിൽ കാണം ദിജൻ ഗാമ്മാം നാംധാരിയിൽ.

“എങ്ങനെ! കാണാട്ട; ഞാൻ കാണാട്ട നിന്ന് ഭദ്ര-
[വരാഹ-
ബഹൻകട്ടം ഭവക്കേട്ടാഫിയാകമസ്തുപ്പോൾ കീഴ്വരാ.
ഈപ്പുശിക്കരിത്തു നിലവാക്കി ലിക്കിറാപ്പട്ട-
യപ്പരഞ്ഞു മപ്പുവ ഒക്കെ ശാശ്വതം നബ്ദം സകം!”
എന്നരച്ചിരക്കലിക്കോമരം തുള്ളി പാപി
കളിണക്കന്ത്രം നേപ്പുമാരി വാരിത്തുക്കി

കമിച്ച ഉടൻ വധിക്കാമന ചീംപ്പുക്കി ഭിവാനാട് യാത്ര പറയുന്നു.
സംഖ്യാതീതം=ഞാശംവും = ഭദ്രവം= ദയകരം. സൗഖ്യം പ്ര
കൾ= നാശകൾ= നോക്കവാൻ പാടിപ്പുണ്ടാണു; അതുകൂടുതലും ഭദ്രവ
മെന്ന ഭാവം.

70 കീടം=പുഴ. കാൽനട്ടുപാടം=ഞാശംവും. ‘ദയായം മരക്കു
ന്നുംഒം സഭായാം മെ പുരഃ സ്ഥിതാം’ എന്ന് മേഖലേപ്പറഞ്ഞ. പരലുംപല
ഡ്രു=പരലുംപലമന്നക്കിട്ടി കീടം, പരലുംപല അഞ്ചം പെണ്ണുമല്ലപ്പും.

ഭൂക്കടിപ്പോർവ്വിൽ വളരുന്നതുമല്ലടിപ്പാത്ത്
വേഗത്തിൽപ്പാണതെന്നു നിൽ മതമയ്ക്കിയെപ്പോലെ
കാൽച്ചുവിട്ടേപ്പിപ്പുതൊട്ടിക്കിഴ്ച്ച, വിലു; പിന്ന
വാച്ചിടം മഴയാറുമാം സിംഹാസവും കേരംക്കം;—
ജൈത്രിപ്പും തൊപ്പിംഗടകൾ; മോഹഗഞ്ജനാ മാത്രം
പെട്ടിടം പിന്നീട് തിന്റെ ശാരാവാലിക്കൊപ്പും കാതിൽ.

8

ആക്കാത്രും കന്നൽക്കണ്ണാപ്പും മാഡ്യൂത്തറിച്ചു ക,-
ശ്രീക്കൊലക്കെട്ടാരിനാ, എം ആഴ്ചക്കൊള്ളം ഗളം,
ശതച്ചലമംഗലാഗ്രം, വാതതികരംപ്പും ഹിന്ദിംഗ്,-
യാസ്സടാഖടാക്കിമുഖംമാഡാസ്യു മുടിം;

ഈറ്റം=എക്കായം.. മന്ത്രമയ്ക്കി=ചുദംപെട്ടിയ ആന.. സമാധി
ശേമായതിനുംകൂൾ ആ സിംഹകാഭതികൾക്ക് ആതിയപ്പനിപോലെ
എടുത്ത ഇടിനാം മാത്രമേ ആ ധ്യാനിക്ക ഏകാശവാസം സാധിച്ചുണ്ടാ.

8. ഇക്കഥനം മദ്ദക്കുണ്ട് ദിവ്യ ഭരവക്കായ പുരിചം.. സടയുടെ
അടുമംകന (ആക്കപ്പും) നൃബുദ്ധാരാബന്ധാണ്ട് ദയക്കരമായ വദന
(ചിത്ര) മാറ്റം. (ശ്രദ്ധാന്താസ്ത്രം) കാലപാഠം (അഭിസ്രാ) രക്തപാനത്വം
നാജ്ഞ (അപ്പും) വെള്ളിപ്പുംതുമാകന നബം. അങ്ങാത്തുകൂടി ഒക്കായാ
ഗ്രിഡിക്ക വിശ്വംജനമുഖണം ആ ശരീരംവെന്നു ദാനാനം.. ദിച്ച

ആരു ശ്രദ്ധയിൽ വെവ്വേണ്ടിക്കൊള്ളുന്ന രോമം,-
മാ ക്ഷുദ്രതാന്തരാസുക്കപാനത്രാപ്രപാതമാം നബം;-
ആരുവിരക്കോടിക്കണക്കുകൾ ചേന്ന് ദിച്ചു-
ക്കാഡം—ഉംഗ്രേഷ്യാര്ത്തിതൻ മുത്തമാം വിജ്ഞംഭേണം—
ആക്കണ്ണം സിംഹാകാര, മധുരം നന്ദാകാരം,
ഭീകരം—ഒരാമാശ്വരം—മുർഖന്തിനം—സദാധകം—
ആക്ഷിതാൻ നോക്കാം മാരി! താഴുനം ഭവദ്ധപ-
മാക്കിയാരനാമങ്ങേ പ്രസ്താവനേക്കവന്നുനേ?

9

ଲାଗୁ କାହିଁ ନୀତି ନାହିଁ ଏହାକୁ ଯେ ପ୍ରିୟ ମନୀଖଙ୍କାର ରତ୍ନାରଥପୂର୍ଣ୍ଣ-

മുൻവന്നു, മിരിസ്യേൻറെ മുർഖാവിൽ കഴിച്ചേറി,
കെട്ടിലെല്ലാമ ന്തിര ഉണ്ട് എം എതിരിച്ചുള്ള-
മ തുഡിച്ചുപുന്നും, ദി, ചുട്ടുപുന്നും അതാവത്രുന്നി,

என்ற எழங்க ஸி.வு.வி.ஏ.ஏ. எது ஆகி. செல்ல நினைக் கருமானு; கொஞ்சி விவாத கடவுசித் தீட்டுப்பிழகு; மூன்பிழகு; மூத முறையிழகு. அதிள்ளது. தாழ்வா=அது எது என்றிலு இல்லை. வெட்டுப்பு=கங்காயைகள் இல்லை.

9. குறுவிளை பகுதி எனில் குழியேக் கூட வேண் விடுவிக்கூடும் நூல் ஆக்கங்கள் பார்வையிற்கு சொல்லுவினார்; அதோன்று, நூல் விடு

മാറിടം നവക്കളാൽ തുരക്കുരായിക്കിറി,-
 ലാരയാരയാൾ ആചം ചോരനീർ കടിച്ചാടി,
 വിന്നിഷ്ടാ, നന്നിപ്പുർവ്വവാറിപ്പു മാലഞ്ചാൾ
 ബൈരിതനാ ത്രാ മുടി, എപ്പു യുവപ്പു ശിക്കേറി,
 കൊയ റിനീക്കടാജ്ജ ലാൽ പിനോച്ചം റോദേക്കല്ലം
 ഭേദിക്കും ദേഹാരാൽക്കും കൈവളിത്തസ്യത്തല്ല
 താനാ താൾ ഒക്കുത്തുരും മാത്രമാണ് ശ്രേഷ്ഠിച്ചുരാ-
 സമാനതതിൽ പ്രവേശിപ്പാനുന്നനാരോഗം ഹം?

10

കണ്ണിടം ദപിജൻ ചുവും ഭീതിയാൽ പിനോച്ചയ്ക്ക്
 മാറിടം നാൽക്കുവന്നാൽ ദ്രാനനാം ധന്ദമുന്നുനു;

നീരാട്ട് ഏനു പറയുന്നു്. പൊത്തവെറി=യുഥംകിൽ വിജയം
 റോദേക്കല്ലം=അനിയുടയും അതും റിനീക്കും, ചെവിം ഉങ്ങക്കും
 റാ=ഉച്ചാരിച്ചുകൂടി നാഡം. അന്നു പ്രസ്തുതി=ജനസ്ഥാന പ്ര ടി; മഹാ
 വിജ്ഞി. ദേഹാർത്ഥി=ആദ്ധ്യാത്മികം. ‘ഈ സൂചന ക്ഷമതാനാം വരും! പര
 ദോഷാധിശനതാം’ എന്നു നാരാധാരി യാതിൽ ഭക്തിരി. പരമാത്മ
 വത്സാരിൽ ആദ്ധ്യാത്മകനു നാല്പും സമാനം.

10. (ശ്രദ്ധിപ്പം) ദേവാദ്യന ഭാവാനന്ദമാനം ഒഴ്ചുക്കും;
 സിംഹാശാമിച്ചട്ട് അഡ്വൈതാതിപ്പം വാഹനമായ സൗരാവതം പി
 ടനോച്ചിജ്ഞ പാണ്ഡാ. കാൻറ പുതനായ (ഗണപതി) ശജമിവൻ

സംഭവിച്ചതിനോടു സാധുവാം രജാസ്യത്വ-
തത്ത്വം രണ്ടു നീട്ടിത്താങ്ങളിൽ റിഴിശേന;
അംഗദിച്ച മുക്കേ പുത്രരു മാൻകിടാവിലെ തത്തി-
രൈക്കുമെ കാണായ്ക്കു വിനാനാം മുഹക്ക.എ;
‘പോ ആനോഞ്ചതവു തൊൻ വേഹ’മെനോതിച്ച-
[ബിഡാർ]

പോത്തിനെത്തായിക്കു ദിനമാം കുതാരുതെ; പെരിനാൽപ്പുംപും വരാം ജീവച്ചാവമനോത്ത്
കുരെപ്പുകൊളിച്ചിട്ടും കുറ്റമാരുക്കുംവരുതെ; —
കാണാതെയാനേയുള്ള — ഭാനവാസുംബോമ-
പ്രാംഗാനപ്രഭാനേയുംമാക്കമനു സിംഹരുതെ.

സിംഗൾ തുക്കന്ത് സംഗ്രഹിച്ചും അപരിപ്പാട്ടിന്റെ ശൈലിയും ശ്രീപരഃമഹാ
രം താഴേന്നും അതിനിടജ്ഞ ചാൽക്ക് തുക്കന്ത് അക്കാദിക്ക് വെച്ചിരുന്ന
മാൻ എവിടെയും താറിപ്പുകൾനും ഒരി തുക്ക ഹിരണ്യ കാലിപ്പവിഭാഗ
പാശ്ച യുദ്ധഭ്യാക്ഷാംഗം എക്കുംഖിപ്പു കണ്ണാമ കിൽ താൻ താമസിക്കുന്ന
ഡ്ലോ എന്ന കാലൻ മെമ്പുന്നു; പാണ്ട തന്നെ പിന്നെമ്പട്ടപ്പുകൾ പോത്രം
സിംഗൾ അക്കാദിക്ക് കിന്നി തു ദിനാവു നീഞ്ഞുകാണില്ലു. ആഡാക്ക്
നില്ലുരം. പ്രസാർത്താലും നന്ദിത്രം സംശയം. പ്രശ്നപ്പാറം (കരടികൾ
എന്നു) എന്ന താദാം ഒരു പിരി തു ഉണ്ടാക്കുന്ന സിംഗൾ, താദാക്കിന്താണു
മും എന്നതു ഡ്ലോ നിഖിത്തം, നാഷ്ടത്രാം ഓടി കളിക്കാനും. ഏതുകൂ
ഞ്ഞടി ഒരു 'പെരബ്രി'. എന്നാൽ അനുഭവാക്കന്ന (സൂംബവരമം) താന
ജ്ഞ (പ്രാണാന്തം) മരണം നൽകുന്നതിനും (ഉപ്പിം) ഉണ്ടുക്കുമായു നാ
സിംഗൾക്കു മാത്രം ഡ്ലോ മുഖ്യമാണ്.

ஏதுவது ஒவ்வொவிக்குடாவிழுதமால் லாக்கி-
லாவங்களியித்தான்தெஷ்டுமெயைப்பா பிழெற்றுகின்;
நிதிரவு சிறுதான்வரத்தூக்காத்து மாயைக்; வீளங்கு
வத்திக்கோத்தெகாளைரோ வண்குக் காத்தித்தே-

[யீல்;
வினேந்தி ஈசிவெபுஞ், வினதாஸ்திருந்தாய் ஜூலைத்-
பூாதிடங் ரஜ்ஜித்தெஷ்டு, மாஞ்சாவித்துடன் விடுத்.
அதுதில்லேப்போ காலமணை ஜூலை பிழுதே ஞு!
மாயத்தில் ஜாலங்விடு காநாதித்தெஷ்டு கூவான்.
சாரமாக்கா வெந்து ரத்தா, டக்காதிலிடு-
பூாததில்தேப்போத் தேவேளம் தழலங் நஶிக்கவான்.
அந்தே ஷ்டை ஷ்டைக்கியித் தேருநாநுக்கான். தெள்ள-
யக்காலதேவரத் தெருநாமத்துஞ்சுவி.

11. வண்கிக்கோத்து = சிறுத்திக்கோத்து ஒவ்விக். வண்டுக்கா = சு
யால் சிநாத்திருக்கா (தீவக்ராக்கா) ஈசிவெபுஞ் (காஞ்சிக்கடிமுகு,
காட சுந்த) மாஞ்சாக்கா (ஸங்காக்கா) சுருய ஸங்ப்ரித் ரத்து
தூநாக்குதி வெஷ்டுக்கூல் திட்டந்தெளா அதுதாரைதூந்துக்கி தெங்க
தாநீ யிடுக்கூல் வெஞ்சு. எநம் துங்காக்குதி திட்டங்கா சிர
கால தாநீ நிமிச்சுதீந் எலைபித்தூ புாவிசுக்கூருத் தெமாபி
மித்தை நித்தை ஸுரம் ஸுரம். ப்ரிசுத்துக்கு = மூரமங்காவத்துந்தெளா ப
க்கிச்சுநையென்கால். ஜூலங் = தூஞ்சு சுலங்கமங்கா வத்தெய்கால். உபாஞ்சு
ஞ்சு = தூஞ்சுயெக்கா காஞ்சுகி. தெலவங் = தெள்கிவாந்து அந்தக். தெஞ்சு
ஞ்சு = காளாப்புடாவுந்தெல். காங்கா = காங்காவாந்.

അത്തപോവനതികയും തുല്യമാരേണ്ടത്
 ‘ചാതത’നെന്നോതിട്ടന കാട്ടാളക്കിടാത്തനാ.
 ശ്രീയവൻതന്നേനിയെ.തിനാഡിട്ടിപ്പുത്തും; ‘ഹരിഃ
 ശ്രീ’യങ്ങവഴിക്കൊന്നാട്ടിയും നോക്കിട്ടിപ്പു;
 ഏഴിലെവന്വരും ധന്മാർഗ്ഗവിൽ കായണ്ണുതനാൽ
 പക്ഷത്തിൽ നിധാനമാം പട്ടണം കാണാതവൻ.
 നാട്ടിലെക്കാടുകയും നാട്ടാർത്തൻ എത്തിൽത്തങ്ങി-
 ക്രൂട്ടമാശ്ചക്കാദിയാം രൂപാവദം പുലത്തുനു.
 വ്യാധനമവൻതന്നെറ ചിത്തമോ നിഷ്ടലാംമഹം,
 ശീതളാ, കാട്ടിയപാശമാറ്റിലെഞ്ഞലംപോലെ.
 വാന്നാഡിനകാളാരും നക്ഷത്രാ താനക്കാഡി-
 നാനാശാഖകളിനിട്ടിംഗാം.

12. நாடும் தனகுடியை விழுவுரூபாஸமே உண்டுயிடிப்பு பகும் வாயை. நியாகம் கலவா. நாடுகாதை ஏழுவதுமாகன நாட்டில் புரவதைக்கூடி குமங் துடனியில்லை (பொவலம்) சிறுதியளைச்சி புலந்தும். குங்கம் தறுகனயைத் தழுகும். கைமேவத்தினால் ஏழு அவிளை தூஷியை கொப்புகானயைத் தழுகும் கடதிக்கத்துடுத்து ஆவனம் எல்ல, வூனியுத்து நாக்கு தெம்மா? பொய் எட்டுள்ளதும்.

13

ಗೋಕಿಗಾಳ ವರ್ಣನವರಂ ಕ್ರಿಂಗಿನಮಡಿತ್ತತರಳ
 ಮಾರ್ಪಾತಿತ್ತತಪಂಚಾವತ್ತಾಂ ವಿಪ್ರಾಗನಸ್ಯಾಹೇತುಕಂ.
 ವಿಸ್ಮಾಹಾಕಾರಂತರಕೀ ಕೆಟ್ತತುಕಂ ಶ್ರಮಾತಿಹತ;
 ವಿಸ್ಮಾಹಂ ವಿಶ್ರಾಸಮಾಂತ್ರಂ; ವಿಶ್ರಾಸಂ ಸಂಪ್ರಾತಿಯಾ-
 ಸಂಪ್ರಾತಿ ಹೆತ್ತುಾಭರಣ್ಯಾಹತ್ತಾಪಮಾಯ್ ಮಾರೀ; [ಯ್];
 ಇವಿತ್ತಬ್ರಹ್ಮಾವಂತ್ರಕೀ ಇನ್ಯಾಂಗ್ಲಿಪತ್ರಂ ಶ್ರಪ್ತಾಳ.
 ಕಾಕನಿಕಿಫಣಡಿಗಂ ಕಾಷ್ಟವೆತ್ತಪ್ರಂ ನೀಡಿ
 ಶ್ರುತಿಗಾಂತ್ರಕೆಕಟಿಗಿಗಾಂಜಣಾಹೆಯಕಾಂತಂ ನಿತ್ಯಂ;
 ಶಾತ್ರುಹಿಳ್ಳಾರಹಿಂ ತಾಪಸಳಂ; ಕಂಬಹಿಂಂ
 ವೇತಗಂಪೋಲೂ ವೇಣ್ಣ ವೇಲಣ್ಣಾಗಿಷಾಂಗಂ.
 ‘ನೀಯಾ’ರಾಗಾರಿಕಾಲ ಹೋತಿತ್ತ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತಾಂತಿ;
 ‘ಗಾಂಧಾರಿತ್ತಾಂತ ಪಾತರಳ’ ಅಗ್ರಾಯ ಶ್ರುತಿತ್ತಾಂತಿ.

14

ಶಾತಿಗಾಳ ತಪಸಪಿತ್ತಾರ್ಥಾದಿತ್ತಬ್ರಹ್ಮಾವಿಷಳಾ-
 ಪ್ರಾಯಳ ತಾಸಮಾಯಿತಾಂತರಾತಿತ್ತ ಉತ್ತರಾಂತಾಯ್.

13. ಇನ್ಯಾಂತ್ರ್ಯಾಪಾಂ = ಇನಿಷ್ಟಾಟ ಕಂಪಾಕಾ ತಾಮಂಸ್ಯಾಹ್
 ಶ್ರುತಳ = ನಿಷ್ಟಾಖಳಂ. ದಯತಾಂ = ಶ್ರುತಂ. ನಿಷಾಂಗ = ಕಾಂತಾಂಗಂ.

“താമുരാനൊട്ടേരനാളായപ്പോ മലബന്ധം-
ക്കാഡുപോലുവന്നുണ്ട് ഒരുമാളിക്കൊട്ടംകാട്ടിൽ.
വിശ്വസ്തക്കിയും കഴുത് ചിമ്മിയും മനം ചെറി-
മോപ്പുതെന്തുക്കിമ്മട്ടിലുംനരക്കൊഴിഞ്ഞുണ്ടാണ്.
ഈക്കാട്ടിൽത്തങ്കളും വിലങ്ങേതിനെയൊതിച്ചുക്കു-
രക്കാലും പിറപ്പുറപ്പിത്തരം പുലത്താണ്?
ഉള്ള മഞ്ചാതാമപ്പോ വേണ്ട, തിക്കാനം ദിരി-
മിച്ചുകൈനെപ്പിക്കയായും ക്കാഡുബന്ധാനീ വേടത്രുക്കാൻ.
ആവന്നും വില്ലുമായും നായാട്ടിൽവെ-
നാവിലങ്ങിനെപ്പിടിച്ചുപെട്ടിക്കാമങ്ങേക്കൈയിൽ.”

15

കേവലം തിശ്ശുരുതാം—ഭാന്തൻതന്റെ പ്രലാപം-
യാവച്ചുവൻകേട്ടാനപ്പുവും രാസിക്കാതെ.
ഉത്തരം കാളിത്താകൊഞ്ച നിൽക്കുവാണോ മുഖാനിച്ചു
ബസ്സുകൾ സഹിപ്പാതിൽ—“ഥാരണം! മാറ്റുലപ്പും!!

14. വിശ്വും=ഡാസം. ചിഞ്ചക=ശാടില്ലുക. വിലങ്കും=നാല്ലും. മിച്ചരം. പിറപ്പുറപ്പും=ഭീവിതന്തിൽ വെടപ്പും. കുനം=കുട്ടം.

എന്തിവൻ കണ്ണു പാവ, എൻ തതപം? കൊള്ളി എന്ന വന്ന
ബാധ! ഞാൻ തീണ്ടാന്ന് വൻ തുന്നിസ്സുാതാതിനാൽ!!
എന്നെങ്ങോണ്ഡാവാതെ താന്നിക്കിടാതാനാലാവ-
തിനു ഞാനിരസ്സുള്ളി! ഒരു ചുക്കൻ വിശ്വാസരം!!
ഞാനിവൻ നൽകും വരും വാദ്ധവാൻ വന്നോന്തലു;
മാനത്തിൽ സ്വയന്തിനു മാക്രിയോ മാറ്റം കാട്ടാൻ? ”
അപ്പുമാനിമുട്ടോത്രാസ്സാധ്യവാമഭ്രാഹത-
നല്ലുമാസമാമംല്ലുമാലുമായ് സ്സമാനിച്ചാൻ.

16

രാത്രിനാൻ പിന്നെ: “ചൂത്തെ! നിന്നെങ്ങോണ്ഡാക്കു-
[മിതം
ബോധിപ്പാന്നപോലും മേലു; സാധിക്കേ പിന്നീടല്ലോ?]

15. തിന്തുക്കിണൻ (അതു) റബ്ബും ഫ്രൈക്കൻ=വേടൻ. തീണ്ടു
സ്സവൻ=സംഘം കടന്നവൻ. പോതം=മരംചും (പെപതലെന്നു);
നിംബുഗ്രംമായ വാച്ചും. സംഖ്യ=നല്ലവാനും; പാവമനും. അല്ലാം
ഒത്തൻ=അതിമി. ആല്ലഹാസം=പുജ്യിക്കി. അതിമിയെ ഏതുമായി
അംഗ്രൂഡകൊണ്ടു മറ്റൊന്തും സക്കരിക്കാമാല്ലു; അതു സന്ദരം
ഇവിടെ സാധിച്ചു എഴുവാനുംഡിച്ചു പുജ്യിരിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

16. ബോധിക്കു=മനസ്സിലും കൊട്ടാം. ലുക്കു=ലക്ഷ്മി. വഞ്ഞ
ചുന്നു=കാട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കാവൻ; അപരിശുചന്നു കുട്ടാളൻ.

ഹാ! കിടപുവൻ ഞാനന്തർലാക്കിൽനിന്നുകന്നങ്ങോ?
 നീ കടന്നിട്ടുണ്ടിൽച്ചാടിയാലേനോ ഫലം?
 കേവലം വനേചരൻ ബാലൻ നീ മുഹമ്മദായൻ;
 ഭ്രാവിനെപ്പുംകാനാമോ പാതാളം കതിക്കുകിൽ?
 അതുമേൽത്താണംഡിതാഖാശയെന്നിങ്ങനാൽ ഞാ-
 നിതരം കൊടുത്തപഠം രാപ്പുകൾച്ചെല്ലുണമോ?
 നീ നടന്നപോ നിംഗൾ കൈന്തിലി; ജൂഡിക്കാത്തിൽ
 സ്ഥാനത്തെ സ്ഥാപിക്കവോന്നല്ല നിന്റെ സഭാദ്ദം.
 നമ്മെച്ചുംഡാമല്ലോ യേരെജും; പാവപ്പെട്ട
 നിന്മച്ചിക്കുപബ്ലൂഡിനെന്ത് കണ്ണിൽ മുലാത്മാവേ!

17

തെററിപ്പുാശ് നിനക്കുമഹമെന്ന ഞാൻ കമിപ്പിലി;
 ഒറ്റമെൻ മുഹൂറ്റേം ഭാതാവേ! മുഹംതനന്.
 ഉണ്മയിൽച്ചുാങ്കു കണ്ണോർ: ‘കാൽമുതൽക്കഴി-
 മരുംഗം നരാകാരമപ്പറം സിംഹാകാരം.’ [തേതപ്പള-

ഭ്രാവു് = ആക്കാം, കൈന്തിലി = കടിൽ, സ്ഥാനവെ സ് പംക്കിക്കുവോ
 നല്ല = ശാമ്യമാസമാണു്. നിംഗൾ കുപ്പയാക്കാ സ്കീ ഒന്നിന്നെങ്ങും
 പ്രസവിക്കവാൻ രംഗത്തുല്ല; നിഃസ്ഥലമാണു് നിംഗൾ അനുകൂലയെന്നു
 സ്ഥിരം, അനീജന്നുണ്ടാണു മുഖ്യിക്കാം.

ആദിത്യാട്ടസ്ത്രപത്രത്തെന്നാണ് നാലു
വേദാവ്യോകാലും വിശ്വകരും അദി വിനിഭാജം.
അതു ഗുസിംഹാഡി സത്യം സുന്ദരം ശിവം സച്ചി-
ദാനദം സനാതനം ശാന്തിദം സമ്പാദണ്ഡം.
പ്രശ്നാജാഗ്രാഹിക്കാൻ തന്റെ ഭഗവിലയും ഗതിബന്ധ-
ക്കാഭാർപ്പാൽ പ്രസ്താവനാം ബാലകൻ മഹാഭാഗൻ.
ഞാരം തങ്കുമ്പാത്തകാരമാണിപ്പു; നിന്മാമോ
ദീനനാശനിക്ഷേകാനാവില? ഔദാവില്ലാണോ!

18

അതു വാക്കും സാദ്ദോപാദ്മമത്മചിന്തനം ചെയ്യാ-
നാവാന്തേതാനാബന്നനാലുമായി വാവല്ലപ്രജനനം
സേവ്യമാമതിന്റെ സാരം സേവിച്ചാൻ എത്തോ, ലേതോ
എൻജണ്ഠമാപാത്തമാം ചുണ്ണത്തിന്റെ ബഹുത്തിനാൽ.

17. ഒഴും ഓരും = നാം പരക്കണാൻമായ വിഷ്ണു. സത്പരം = മഹം
(സ്ത്രാസ്ത്രപഠനം). വിശ്വകരും ക്ഷേത്രം = നായാ ശ്വപ്തികരം. വിനിഭ-
ജം = ഉണ്ടാവ. സമ്പാദണ്ഡം = ഏല്ലാറിംഗൾനായും ഏകഖരണിൽ
സ്ഥിതിപ്പാര്ശ്വം നാശം. മഹാഭാഗൻ = പ്രായവും ഭൂപ്രവാനം. സുക്ഷാജ-
കാരം = പ്രത്യേകം സ്ഥാനം.

18. സംശ്ലോപം കൂടും = താംഗ ജ്ഞാനക്ഷേത്രം ശ്വപാംഗ ജ്ഞാനക്ഷേത്രം
കൂടി; നിംബും. സേവ്യം = സേവിക്കണായും; ഇർബങ്ങാശക്രാന്തിം.

കാൽച്ചിത്ത് കഴുപ്പേരെന്നോളം തന്നെ പ്രോഫീലബാരാൾ; ശ്വാസാട്ടുകൾക്കും മാത്രം കോളറിക്കോപ്പും ഇന്നും; [കി-അമ്മ ട്രിക്സാനാ, കോറിക്സാ, സൂപ്പറേമാന ത്രാഞ്ചി-ഭിണ്ടി, യൂക്സാ, യൂഫിക്സാനമാ, യൂഫർപ്പ് റാഡ്], ഉണ്ടാക്കുന്ന തദപാക്രാംഗം വീണാചെ, നാവനാളിൽ കോണഭവിൻ തൃപ്പരത്തുള്ളി ഒരു ചിപ്പിയിൽപ്പോലെ. കോറിമചിറ്റക്സാഡ്കു മേരി നായാടി, കാവിസ്ക്രൂ-മാരുഗത്തിനേരുള്ള പ്രായാനായം ദൂരഭ്യംപോലെ.

19

മക്കലരോതി വേടൻ: “ഉണ്ടയെ ചൊപ്പു നഘ്യാർ; എങ്കാഡാഫിയാളിടൽക്കൊള്ളരിതലു അജ്ഞാനു? തുമന്താം പത്രപ്പണിജത്തുച്ചില്ലാൽ മാനാ തൊട്ടം മാറലപ്പുരബ്പുന്ന ഓട്ടക്കിട്ടുക്കൊ വടക്കരാറം;

ഉപാന്തം=ലപ്പും. കോളർ=സിറിം. കാനുക്കുക്കാൾ=(താൻ) കണ്ണിക്കും കേട്ടിക്കുമില്ലാത്തതായ. ഉയൻവാനനാഭിമാനിക്കുന്ന യോഗി ദൈ ത്രവിടരുവുമന്മായ കുട്ടി മേഖലമായും, അനേകഹാണിക്കുന്ന നിഞ്ഞാവാക്കുത്തു തുപ്പിച്ചായും, അധികമിച്ചനായ വൃഥതകു സഭപ്പെടിക്കുന്ന ദിശയിൽപ്പിയരും ഉപ്പവനം ചെങ്കിരിക്കുന്നു. അയ്യും=ഡരം..

வண்பெழுங் விழுத்தாவார்த்துவாஞ் வத்தைப்பூதிலை-
கௌஷபசங்கிடங்களைரோதி சொன்னிடத்தைல்.
மாள்ளபூரையிடங்களில்தத்தையுரான் திரங்கிடி-
மாள்ளபிழை பூதிகங் மரையானாயிடங், மாட்டத்தாவாங்;
ஏக்டுமே யானையை மாறும், பூத்தையாறுமா-
காலைக்காட்டுதை செப் தாவத்தானையோ காலைக்கா-
[நா. 40.
ஞான செய்காராயுவால் எதான்சாவில்க்குளை;-
காலாவால்; பிகிச்சுவால்; காழு உயுஞ் வெஞ்சு நி-
[பூத்.]”

20

இத்தால் வேங்கிடங்வேங் திடுங் வாக்கில்காங்க-
ங்குத்தால் கமிழ்வில் விஸூத்தைப்பூத் ப்ரிஜால்.
‘ஹா! ஜ. ய. செக்குத்தை உலத்துங்; யின் தெக்குத்தை என்ற-
வேறுங்;
கீஷ்வெக்குத்தை ஹக்கார்’ மென்வால் நிதிப்பிங்க

19. காம=ஸ்ரூப். மா ஸ்ரூப்கா உடலும் ஸ்ரீமத்தின்கா
தாவுடுமிலும் காமம். மாள்ளபு=காமகு.

ଅନୁଭେତାଟି ଥିଲୋଡ଼ କିମକାହୁ ପ୍ରଗାଢ଼ିରେଣ୍ଟରେ
ପାଶତିଳାର୍ଥ ମନ୍ଦିରାର୍ଥ ଯା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ
କ୍ରିତରକ୍ରିତରଳୀର ଗାୟକରୀତରଙ୍ଗରେ ଚେଗନ
କ୍ରିଗାଳ ଜୋହା ହିଁ; କୀତ୍ତି ଲାକିଗାଳ କାରକାକେଇଁ.
ଚେଗନିଲିଗାଵଳ ଛେତରାଳ ତୀପୁରୁଷାଂ ପ୍ରଯତ୍ନରତାରୁ
ତୁଣିଯୋଦ୍ଦାନ୍ତିରୁ ଭରିଗ୍ରେଣିକଣ ଗ୍ରୈନ୍‌ପ୍ରତ୍ୟେତତ.
କାମନିଲ୍ଲାଙ୍କିଳାପରାଗ ପିଗାଇଁ ଦୂରାପରା-
ମାଧ୍ୟମ—ତରାଂତକ୍ରିୟ ବାଣିଜିକ ହାତାଧିଗମ.

21

“ଏଇବା, ଗନବେଳେଇବା, ଗନବେଳେଇବା, ଗନବେଳେଇବା, ଗନବେଳେଇବା—
ଗନବେଳେଇକଣ—ଏଗାଣବେଳେଇକଣ—ଏଗନଗାଳେଇକଣ—
[ପିଲ୍ଲାର୍ଦ୍ଦିକଣ?]

ଏଗନର ପ୍ରକାଶିତର ପିଗାଇଁ ପାଶତାଳ ମେ-
[ଏ ମଧ୍ୟ-
ତତବାନ ଭାବରେ ବରଗୋପାନା ଯା, ସମ୍ବନ୍ଧରୀତାରୀଲ୍ଲାଙ୍କାଯା。
କ୍ରିକାରାଲ୍ଲାଂ ବିଦାର, କ୍ରିରକାର ପେଗାରକଟିଗା
କ୍ରିଗାଳ ରକ୍ତରେ; ଅଭାଗିଗାଇଁ ପ୍ରିକିଶିପ୍ରାର୍ଥିତାରେ.

20. ଯିବାରେ=କିଟାଜାରେ. ଆଗର ବାହୀରେ ଯାଇଲ୍ଲାଂ=ନ୍ତର ବ୍ୟାମରାହ୍ୟରେ ।
ଏବଳ=ଭାବରେ. ଆଣି=ଗନ୍ତୁବାନାଫି. ଭରିପରାଣି=ଗନ୍ତୁକାରି । ଆବ
ଗାଶିଯିକ ଭାବରେ ଛିମକଛିକ ଉଦ୍ଦାରଣାରେ ମିଳିପୁରାତନାଯି ।

ಆಗ್ನೇ ತಾನು—ಇಹತಿಗ್ನೇತ್ತು!—ಸಾಯೆಂಗಸಾಹಿಯಾಡುಕಾರಂ
ಗ್ರಾಹಿ ಶಬ್ದಾನ್ಯುಗಣ ತಾವು ಸುಧಾರುತ್ತಾಗ್ನಿ ಮಹಾರೋಗಂ!
ಕ್ರಿಕಿಂ ಚೂಂ ವೆಂತೆ; ನಿಂಖೆಂಕು'ಮಹಿಂದ್ರಾನೋತ್ತಾ;
ಎಹಾಹಾಕುತ್ತಿತ್ತಿರಿತ್ತಿಂ; ಕುಸುರ್ವಿ ತೆವಿಂತಿಂ.
ಹಾಂತಿಲ್ಲತೊಂದೆ ಮಂತ್ರಪಣ್ಯಾಸ್ಯಾ ಮಾತ್ರ-
ಮೋಮ್ ಹಿತುನಿಂದಿತಿಂತಿವಿಷಣುಮಹಾರೋಗಿ.

22

ಒವರ್‌ಎವಣಾಪ್ಲಾರುಹೆಂಡಾನು ಅಷ್ಟುಕಳು ಮಹಾಯ-
ಚಾರಪಾಠಾಂ ವಾತ್ತು ಸವ್ಯವು ಗ್ರಹಿಂಹಮಾಯ್. [ಉತ್ತ
ಹಾಂತಾರ್ಥಾಕಲ್ಪಾಂ ‘ಅಗ್ನಾರುಹೆಂಜ್ಞರಿತ್ತಾತಿ!ವಾ!
ತೊಂಗಿಹೇಕಾಂ ನಿಂಗೆ’ಯನೋತ್ತಾ; ವಿಶ್ವಿತ್ತಿಂ.
ಪಾರಹಿಯ ಪಾತ್ರಹೇಂಹಿತ್ತಾಣಿರೋಲಿತ್ತಿಕಿಂ;
ಪಾರಪಂ ತಾತ್ತವಿಕೆಂಹಾಂ ತಾಲವ್ಯಾತಾತಾಯ ವೀತ್ತಿಂ;
ವೀತ್ತಿತ್ತಾ ಪೆಪಣೆಹಾಲಿತ್ತಾರಿ ಹೋರಿತ್ತಾಕ-
ಮಾರು ವೆಂಂದರಹೆಂಹಿತ್ತಾತ್ತಾತ್ತಾತಾರು ಪ್ರಾತ್ತಾಂ;

21. ಸಂಪೂರ್ಣಿಹಂತ್ರತ್ವಿ ಅರ್ಥಾಯ್ತು ಕಾಕತಹ ನಿಲಯಿತ ಅಗ್ರ
ಮಾತ್ರ, ಗ್ರಹಕಾರ ವಿಂತಾನು. ಕ್ರಾಂತಾಚ=ಬೆಂಬುಕಳಿ. ವಿವಾಹಂ ಕಾರಿಹಿ
ಣತಿತ್ತಾಣಿರಿತ್ತಾನು ವಾತಾತ್ತು ಇತ್ತು ತಾಸ್ತಾಸ್ಯಾ ನಾಂ ಬೆಂಬುಕಳಿ
ಸಂಖಯಿತ್ತಾನು. ಸುತ್ತಾಚ=ಸುತ್ತಾಕಾರು. ಏ ರಂತ್ರಪಣ್ಯಾಸ್ಯಾ=ಉರಸಿಂಹಂ.

22. ತಾಲವ್ಯಾತ್ತಾ=ವಿಂತಾ. ವೀತ್ತಾತ್ತು=ಪಂಪಾಪಿತಿತ್ತ ವಿಳಿ. ಅ
ಣಯಾ=ಪಂಪಿ. ಇತ್ತಾಪೆಪ್ಪಾ=ವಿಂತಾಲಮಾಯ. ಸಂಭಂದಿಸುವ
ರ್ತಿ=ಇತ್ತಾಕಾರ್ಥಾ ಇತ್ತಾಕಾರ್ಥಾಯ ವಾಸ್ಯಾಸಿತ್ತಾಂತ್ರತ್ವಿಯತ್ತು.

ವಣತಿಗಂ ಇರಿಯಾಡ ವಾಬಾಷ್ಟಿಂ ಇಹಂತ್ರು;—
ಮನೀಜಂ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ನಾಗಪಸಿಕಾವಾಳ ಚೊಲ್ಲಂ;
ಮಾ, ನಿಂದಂ ಪೆಚ್ಚಂ ಕೃಂಗಾಡ ಗೋಕಿಂಚಂ;— ಸದ್ಗುರ-
ಕಾಗಂ ಸಜಂಗಮಸ್ಯಾವರಂ ಕಾತಣ್ಯಾರ್ಥಂ.

23

ಹಣ! ನಾಶಿಮಹಡಾಕ್ಕ ಪೋಕೆತರಾತಪ್ಪಿನೀ ಶ್ವ-
ಂತರಾತ್ಮಾವಿತತತ್ತೀ; ಕಾಂತಿತಿನೀ ಶ್ವಂ ಮಾರಿ;
ಹಣಪರ್ಸಿಯಿಕಾಳಿಲ್ಲಿತ್ತತಿನೀ ಶಾತಿಕೆಂಂಂಂ;
ಪೆಕ್ಕಪೋಣ ಶ್ವತಾಂಗಂತ್ರಿಲಿಗ್ಗಾಪಣ್ಯಾಗ್ರಂ.
ಅರಪ್ಪಾಂತಾಖಿಂತಾಮಣೆತ್ತಾಂತಾರಣೀರಿನೀ ಸಪಾಡಂ
ತಲ್ಪತಿನೀ ಕಳಿಮಂ ಶ್ವಂ ವಾಮಮಾಂ ಕೃಂಗಿನೀ ಕೆಳ್ಳಂ
ವಾಹತಿನೀ ಪಣಣಣರ್ತತನೀ ವಿಶಲಿನೀ ಶ್ವಾಲಂ

[ಕಾಗಂಂಾಳ್

ಅಂತಿಮೆ! ತರಂವಾಗತ ನಾತಾಗಳ ನಿಗಣ್ಯತೆಗಾಳ್.

23. ತಾತಪ್ಪು = ಏತ ವ್ಯಾಯಾಮ, ತಪ್ಪು. ಹಣಪರ್ಸಾತ್ತಾತ್ಮಾ ಸಾಧಿತಪ್ಪಾ. ಅನ್ಯಪರ್ಶಿಸಾರು ಕಾಮಿಕ್ಕಾಯಕಲ್ಲಾಡ : ನಾಯಾದಮಾತಾತ್ತ್ವ ಇರಿ; ಏತ ಸಂಭಾಷಣೆ ಶ್ವತಾಂತ್ರಾಗಳಿರ ತಪ್ಪಿಗಾಳ್ನೀ ಶ್ವಂ ತಾತ್ತ್ವಾ ರೂಪು ವಿತ ತಕ್ಕಂತಿಲ್ಲ. ಶಾತಾಂತ್ರಾಗಿ ಯಾವ ನಾಂಪಿಸಿದ್ದ, ತಪ್ಪಿಗಾಳ್ನೀ (ಶ್ವತಾಂಗಂತ್ರಾ) ಅಗಣಿಪಾಂತ ರಾಣಿ ಇ ಅರಹತಪ್ಪ ಶಂಪುರ್ವ. ಏತ ಶ್ವಂ ಶಮಿಪ್ಪಿ ಶಿವಾಂ ಶಾಮಿಂತಷ್ಟಂ (ಶಾಮಾರ್) ಶಿಂಹಾಸು ಪುಷ್ಟಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಾಯಂ,

ପୋତ୍ରିଷ୍ଟାଂ ହୃଦେଣି; ଯେଠାଂ ତଥୁରାନିଗିରୁଲ୍ୟ-
ଦୁଷ୍ଟିଲୁଂ ଏବାକ୍ଷିମହାତ୍ୟ ମିଳିଲେ ଶରିପ୍ରଦ୍ୟ-
ଚାଲବେ ଭେବାଳ ମାରିଲେ ହାତ୍ତିବାନଙ୍ଗୁଷ୍ଠ-
ମାଲବେଳାନାତା କୋରୁଷ୍ଠ ମାଣୀପେଣ୍ଠି ମହିଳାଭାବି.

24

ରାଗରେଖା ପୋତ୍ରିଷ୍ଟାଂଷ୍ଟାଂଷ୍ଟାଂତରଗଣାର୍ଥ ବା-

[ଟାଷ୍ଟାଂଗଂ]

ମରରବେଳା ମରତାତହୁର୍ମୁଖ ପ୍ରକାର କରତାତ୍ୟ ବାଗଂ
ପିରାନ୍ତା ଗାଢିଷ୍ଟାଂଗିଲେ ହୃଦେଣି ପୋତ୍ରିଷ୍ଟାଂଷ୍ଟାଂଗ-
ମି. ନିଜାତାନାହିଁ କରିବେଳାଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ପେଣ୍ଠା-

[ତ୍ୟ ବାଗଂ:—

ମରତାତ୍ୟ କୁଳିଶେଷକର୍ଣ୍ଣା ମଣାର୍ଥା, ଶ୍ରଦ୍ଧବେଳାଦିଷ୍ଟାଯ ଚାରୁଗଂ
(ବାଗଂ) ବାଗନନ୍ଦାଯ ରାଜସଙ୍କର ଚିକକାର୍ତ୍ତିଂ ପ୍ରାୟାଜଗପ୍ରଦିତି
କାଳାଂ ମୁହୂରତ ଗ୍ରୀବାନ୍ତାଂ ହୃଦେଣିତିରେ ମାତ୍ରାବିକାଳ ଅଣ୍ଡେ
ଛଣି ଆ ପ୍ରାୟାଜପ୍ରଦିତିରେ ତମିଯାତ୍ର. ବନମଃଲରୁଗାର୍ଥା
ଅଣ୍ଡେ ଯକ୍ଷମିତ୍ରିଙ୍କ ଯବିଶନ୍ତାଂ; ଅଣ୍ଡେ କଣ ପ୍ରେମି ଲାଗା (ପ୍ରେ
ଯକର୍ଣ୍ଣା ପ୍ରାୟାଜିତିରେ) ଅନ୍ତରେ ଜ୍ଞାନ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତା (ପଦାନ୍ତରା).

24. କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

இங்கில் ஜெம் நாலும் வருபரிமீட்டும், மற்று-
ஸின்ஹத்தின் புராணாக்கதூயிட்டு இப்போதுள்ளது,
மேஜை மேஜை ஸுஷாஷ்டிலைப்பிடியீட்டும், ஸபகேதரில்
கென்ட்ஸ்ட்ரவாநா தானெ, நாதநெயாயநாசெய்தும்,
பாஷ்டன் யரிக்காதெ, பத்தஞ்சாந்தராஜாதெ,
தாந்தஷ்டாந் வாஹா வராந் தாந்தி திரிக்காந்த,
பெத்தாந் வேடதெழுகாந் தநாநியாந்தி திதெழுநா
ஶில்லாந்தாந் வின்தாந்தாந், விழ்வுநாந், ஜாந்தாந்.

25

அதுவதும் தநாநிப்புமாநவரிக்கவாந் வேத-
மாவநம் ஸநாலுமாய் ஹஸ்ஸமஸவ்டுப்பும்.
ஸதபநம் புஞ்சாந்தின் ஸாபதெத்தீழுமிட்டியீட்டு
உக்கிமெநாந், வாயு, ஸாமோதாந், வாஜ்நாந்தாந்.

வூயாயாந் தகவுவயி ரூபிக்காததுவிரிக்காதக்கவயீட்டும் பெ-
த்திப்பிசிக்கா- புராந்தாந்தாந் துமிமத்துவத்திப்புராந்தாந்திக்க
வயீட்டியீட்டித்திதும். ஸுஷாஷ்டிதீநாந். கென்ட்ஸ்ட்ரவாந் = ஓஞ்சியீட்டும்.
பாஷ்டன் = பரிசுநாந்தாந். வாம = வாஷிப்புநாந்.

25. ஹஸ்ஸமஸவ்டுப்பும் = யஸு பவுஜாந்தி கொவாதித்திது. ஆகவாதித்திது.
புஞ்சாந் = யாது. ஸாபந் = கந்திகாந். வாயுவிக்காந் (மாமாந்)
மக்கு உக்கிமைஞ்சாந்தீயீட்டுவநா செய்தும். ஸாஸ்மாபந் காமாயாந்.

ପାତଳିକୁଳରତ୍ନିଙ୍ଗାର ପାତ୍ରମୁଖୀଷ୍ଟମୁଖକାଳ
ପାତଳାତାର୍ତ୍ତମନୁଦେଵାରୀ ସାଲପିଶାରୀ ଯାତ୍ରୀଭେଦି。
ଗୋକୁଳରତ୍ନିକ୍ରିତିଙ୍ଗିଗେଣତ୍ତ୍ଵରେ ଭୂଷେ, ପାତର୍ତ୍ତ;
ଗୋବିନ୍ଦା ଚହ୍ଲୁତିନାଥମର୍ଦ୍ଦକୁଳୀ ଭୂଷେଭ୍ୟାପ୍ୟି。
ତେଣିକୁଳନୀରାତି, ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତିଷ୍ଠିତ, ତତତାରେତରଂ
ମେନିଶିକୁଳ ତତାମଲରେ ପ୍ରମାଣନୀପ୍ରମାଣଂ ଚାହାତି,
ନାଲ୍ପୁରରମ୍ଭମଂ କଳାନ୍ତି ନିର୍ମିମେଷମାର କଳାନ୍ତି
ଯଲୁରେ ଯଲୁକଳିତି ରୁକ୍ଷିତୁତ୍ସମାତରଂ.

ତନ୍ଦନୀତିକଳାଙ୍କ ସାଧୁ ତାଙ୍ଗତେବରତେ ରତ୍ନ-
ମମମାତ୍ରିଶରତ—ତତନାକାରଂ ଅଜ୍ଞାନୁପରତ.

(ସୁନ୍ଦାତ୍ମକାରୀକରିଯାଇଲା). ବ୍ୟାପ୍ତିପ୍ରତିକରିତାରେ ବ୍ୟାପ୍ତିତାକିରଣ (ହୁବି
ରେ ହିଂକାରୀ) କରିଯାଇଲା. ତତନାଲିବରଙ୍ଗା ଶୁଣି ଲବାନାରା ରତ୍ନାରୁ
ବେଶରର୍ମୁଦୀର୍ମୁଦୀରାଙ୍ଗା; ଅର୍ଥ ଶୁଣି ହୁବିରକ କାଳାନ୍ତିଷ୍ଠିତ. ସା
ପି—ପାତର୍ତ୍ତ. କରିବାର କାଳ କରାନ୍ତାଙ୍କ ତିରିକ୍ଷଣାରୁ ତତନା
ଶୋଷା; ଅର୍ଥକାଳକୁ କ୍ରିଯାପି ପରିପ୍ରକାଶକାଳ ପରିପାଵାର ଏତ କାଳ
କିମ୍ବା ରିତିଷ୍ଠିତ. ଦିଶୁମଂ—ରାତିର ମାର୍ଦନ—ଶଶବା—ବାନ୍ଧିକାଳ ଶ୍ରୀକଳିତି
ପୁରୀ ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାଶକାଳରୀ ହୁବିରକ ଉପରିପାନ ଚେତ୍ତିକା.
ନୁହିରାର କାଳକାଳ ପ୍ରକାଶକାଳ ଶ୍ରୀକଳାନ୍ତି କାଳିତି, ନନ୍ଦ ପରିପ୍ରକାଶ
କାଳିତି ପରିପ୍ରକାଶକାଳ ପରିପ୍ରକାଶକାଳ ପରିପ୍ରକାଶକାଳ ପରିପ୍ରକାଶକାଳ ପରିପ୍ରକାଶକାଳ.

കണ്ണകളും, താസ്യം നന്നത്തശ്ശവാൽ, ദോമോൽഗമം
തിങ്കി മെരുക്കളും, മനം മതാടി, യനായാടി
ആളുതെപ്പുകയ് ചുവിട്ടും വീണ്ടും നോക്കി-
യാദ്രനാമദ്രേവനെ; തന്ത്രപം സൗര്യാൽസൗര്യം.
യുത്താക്കണ്ണചന്തിപ്പോരിച്ചിനലി, ലുലച്ചി,-
ലുഖതച്ചാമൊട്ടി, ലുഗ്രാന്മുള്ളിള്ളി-
പുരി ചാക്കാരം പുണി കാമദേവനവാം; ഇവം
പാരിന്റു വമ്മത്തിനാൽ ഉന്നമാം കരഞ്ഞാം.
തന്മുഹായിപാബിവൃ സാത്യമാക്ഷവാനാവാ-
മഹട്ടിൽച്ചുഞ്ഞാണേം സപീകരിച്ചതല്ലുതപം!

മുടില്ലാതേജജാരാശി; ഏകാളില്ലാപ്പാരാവാര;-
മീടെഴും വിഞ്ഞാരാഡ്യാരാഗ്രേയശൈലാദവം;

26. ആകാംഗഷ = ആഗമം. ആ സ്യം = ഇവം. ദോഷമാങ്ഗാമം =
ദോഷമാംവം. തന്ത്രപം = തന്ത്ര ദേവന്റെ അചം. നസ്ത്രും സൗ-
ര്യം = ആത്രനം സൗര്യം. സിംഹാശിംഗർ ക്രിംക്രമാനം കണ്ണി
പ്പു. പുരി ചാക്കാരം = പുരി ചാക്കി. പാരിനിപ്പിച്ചം = സിംഹാശാങ്ക.
കരണ്ണം = മാന്ത. ഉഹായിപാബിവൃ = ഉഹായിപ്പൻ ഏന പേശ. സിംഹ
തന്ത്രി ഉഹായിപബന്ന പേരുണ്ട്; ഉഹായിപബന്ന മാനന്തരമാണ്.
മാന്തക്രൂത്യാശിംഗർ രാജാവനന നിച്ചും ഓതു സൗര്യനാശാശം
അവിശ നിഹാശിംഗം പുക്കാശിപ്പുന്ത്.

ചൊലവേ ശരണതായ വഹ്നി, ശരണതാചാരം

ശീലിച്ച രൈദം; സുധാസാതനായ എല്ലാരക്ഷപ്രളം:—
ഭീനബ്യാസവൻ, ഭക്താവിഗ്രഹൻ, സർസ്സിൽക്കി-
നാനക്കെങ്കരയ്ക്കേറിപ്പാലിച്ചോനാണാ ഹരി.

അമൃതഗ്രന്ഥന്റെ ഭാഗം ഭാസന്നവോൽ ശീവ്യാണേന്തു,—
നപ്പം മാസവുന്നതാൽ ഒസവാജീവിഭവം ചതുർജ്ജവൻ.
വിശ്വദാപം തന്നിൽക്കൊട്ടാൻ ദക്ഷനവ്യാപ്തി ഓണപ്പു,—
നച്ചിത്രക്കാരയപ്പിയൻ ഭ്രംതശരം പത്രം പത്രം.

അത്രുതാ നിത്രപിച്ചാൽ മംസാളിനാം സേവ്യമാ-
മപ്പണം ദിക്കരാതാശാരം മരെറഞ്ഞു ശിക്കാൻഡം?

27. ഒരുജാരാനി=പുഷ്ടൻ. പുരാവാരം=സദ്ഗുംബ. അതുശ്രദ്ധ
ശൈലവേം=അശ്വിനിപത്താവിനാന്ന് ഉള്ളാരം. ശരാഹ്=ശരം
ക്രാലം. രൈദരംസം ശാന്തരാസാനിനാന്നര ആചാരം ശീചിച്ചു:പുശവ
കാണാവല്ലു. സുധാസനാം=പി.സുഹസരം. ദാസപരിം=വി.ക്രം. വിശ
ദാം=ഴുണ്ടി. ഇപ്പത്തും കാനാ റാഡ്രേം. ക്രമപ്പാലിച്ച ഹരി (ചില്ല്)
യാണ് ആ ഹരി (പി.ശ.). ദേവദേശൻ ആ രൂപശരൂപനാന്നാ ലാംക്കം.
ദാസനാണ്. പദ്മാസുന്ന്=ശി.ശം (നാഡു മാഡും മുഖവും ഔദിം
പാണിക്കാനും പദ്മാസും നാനാ പറയാണ). ലിംഗാവിന നാഡു
ദിവദും മുഖം. ഓസവാജീവി=ച.സവകൻ. ഏംഗാമികം, ചിത്രകായം,
പുംബില്ലാസും ഇം കും പദ്മാദിം. സിംഹപത്രം. യോദ്ധാസും.
പുരാജില്ലാസും=പി.ഇൻ വാശ്വാടക്രടിയവൻ. ദക്ഷൻ=സഹത്മൻ.
ചിത്രകായൻ=കരാട്ടക്കർക്ക് ശാഖാവശം ചെന്തായവൻ. പത്രവകി=

ಪಕಾಡಿರಂ ಭಾಷ್ಯಾಪಮಾಂ ತಡೆಪಾಠಿತಂ ಮೇಂದೈ-
ಲಾಂಡಿಕೊನು ಒಕಗೆಗು ಗ್ಯಾ ಉರಾ ಹೆಗ್ತಾ ಶಾಲುಂ,
ತಾಶಿರತನ್ನಿತ್ವಕುವು ತಾನು ವೀಣಾತಕ್ಷಣೆಟಿಗಾರ್ತ-
ತಾಖಿರಂ ಜಾಯಜಾಹಿಲಾಲುಕಾಂಕಿಕಿಷಿವಾನು ಪೋಲು.

ಬಿವೃಣ್ಯೀಗಣಾಡಿತನು ನೀಂಡ ರಾಂಕಾಳ್ಯಾಮ-
ಂವೃಮಾಂ ರೂಸಿಂ ಹಂತಿನು ಹೆಗಿಯಿತತ್ತಾಷಿತ್ವಾಟಿ.
ತನುವಿತಾಮಹಪ್ರಿಯನು ಸಪಾಚಿಷೆತ್ತರಂಹಿಕಿಷಿವಾನು
ವೆಯಿಧಿಂ ಬುಲಿಷೆಹೆಕೀ ಸುತ್ತಾರಾವಳುಂಗಂ.

ಭಾವಗಾಂಬಲಂಕಾಳಿಕ್ಕಿರುತ್ತಾಗುಂ ತಾನು ವಾಂಗ್ನಿತ್ವಾತ
ಫೆಬಾಗಾಳಿಕ್ಕಾಂ ವ್ಯಾಸನು ವಹಿಸ್ತುಂ ತಡೆಪಂಗಾಯ್.
ಪೋರಿಷ್ಯಾಗಾರಿತತ್ವ್ಯಾ ವಿಗಾಗಾಕಿಲ್ಲಂ ಮಹತ್ವ-
ಪಾರೀಗ್ರಂತ ತಣ್ಣಾಂಡಿರ್ಯಾಂತರೀಗಾನು ವಿಣಾಯಂ.

ಹಿಯಂ ಪಣ್ಣಿಪತಿ ಈ ಸಿಂಹ ನಾವಿಂಹಂ ಹಂಜುಗಾಂಂ. ಮಂಸಾಖಿ
ಸಂಂಸಂಪ್ರಾ=ಮಾಸ ಅಂತಿಮ್ಯ ವಣಿಕಾಂತಿ ಸಂಂಸಂಪ್ರಾ ಜಂಗಾ ಇಂ
ಕ್ರಿತಂ ಸಂಪ್ರಾಸಿಮಾತಾತ ಸಂಸಂಪ್ರಾ ಸಂಪ್ರಾಪತಿಗಾಂ. ಎಂಜಾರಿ
ಹಂ=ವೆಗಾರತಾಮರಣಹಾಕ್ಕಿ ಜಾಹ್ಮಂ. ವೆಗಾರತಾಮರಣಹಂ (ಈ
ಹಂ) ಉತ್ತಾಖಿ=ಉತ್ತಾಖಿತ್ವಾಪ್ಲಾ.

28. ಈಗಾಂತಕಾನು=ಉತ್ತಾಪ್ಲಾ; ಈತಾಪ್ಲಾ ಈತಾಪ್ಲಾ ರತಿಗಂ
ವಿಯಿತ್ವಾಗಾಳ್ಯು. ನರಾಪಿ=ರೂ ಶಾಂತಿವಿತ್ವ ಈ ವಂಶ ಕಣ
ತ್ವ್ಯಾಂತ ತಾನು ನಾಂತಾರ್ಯಾಂತ ತ್ವಿಶಿತಿ ವಿಗಾಂಪಾತಾಯಿ ತೋಗಾರ್
ತಾತ್ವಿರಂ ಜಾಯಜಾಹಿಕ್ಕಾಂತ್ರಿ ಅತಿಗಾಂಪಾತಿತ್ವ ಚಿಕಾಂಪಾತಾಪ್ಲಾ.

“ଏବେଳନାହୀରଦ୍ରୋ ନୀତେଜନକୀତାକଂ ବେଗୁ-
ନୀଧା, ରଷେଣେଟ୍, କାତଳନାହୁ କହୁମିକଣନ.

ଶାନ୍ତିରେ ଯନ୍ତେ ଥିଲାତିଥିରେଣାଲେହୁ -
ବେଳମେଣୋତିକେହାହୁ; ଚେତୁଳାଂ ଶାନବେତାକେ-

[ୟତ.]

ଏବେଳରଠ ପ୍ରସନ୍ନାତ୍ୟ, ଲ୍ଲିଖନାତ୍ୟ, ଯିତେତ
[ଯିତ୍ତା-

ଯନ୍ତ୍ରପଲବ୍ୟାନ୍ତି କେତଳ ବୃତ୍ତାନ୍ତରଙ୍ଗରେତ୍ତାତ୍ୟ.

ଶୁଵତୁଂ ସୁଯାରଣୀ ହୋଇଗୀ ଅପଳ ପଣ୍ଡ
ଦେବକୁ ନବ୍ୟକିର୍ଣ୍ଣାତ୍ୟ ତଳକଣ୍ଠିଲ୍ଲିଟିକୁଣ୍ଡି!

ବେ ଅତ୍ୟିରଠ କହୁମିକଃଶନ ତଳିରୁବାକିଯାତ ଶ୍ରୀପାତ୍ରତରତ ପାନଂ
ଚେତୁଳ ଦେବରୁଳ ଦେବିତ୍ୟ. ତିର୍ଯ୍ୟ ରୂପୀ = ଦେବର୍ମୁଣ୍ଡି. ନାହାଂ = ପ
ତଳା. ତଳପିତାମହାର୍ଯ୍ୟ ଯଳି = ତଳାର ଦିନକୁଣ୍ଠନାତ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମାତର
ପ୍ରିୟଙ୍କ. ଶୁଭ୍ରମାତ୍ର = ଦେବରୁଳଙ୍କ. ତଳିଭୁଲୁଙ୍କ ବିପରୀତ ଦେବରୁ
ଳଂ ମହାବ୍ୟଲିଙ୍ଗ ଶରାନ. ତଳା କାରାନାରାତିକାଳୀନ ପୁରାଣାଙ୍କ
ଦୀଘଂ ମରଦା ଯଣ୍ଟି ଅପରାକିତାନୀଯାନ୍ତା ବୃତ୍ତାନ୍ତ ନାହାନିମିନ
ରତ୍ନ କଣ୍ଠୁରୁ. ବୀଳାମରଳ = ନାରାତଳ. ଯୁଦ୍ଧଂ କାଳାନାନ୍ତା ଜାତି
ମଂ କାଟି ପାନତ୍ରୁ.

29. ଯିତେତାକିମିତିର ଚେତୁଳଙ୍କ ଶ୍ରୀଯୁତ୍ତିବଳ. ମୋହିଗୀ
ଶ୍ରୀପାତାଙ୍କ ଦେବରାର ଆତ୍ମପବାନ ଚେତୁଳିତ୍ୟ ମହାବିଷ୍ଣୁ ବ୍ୟାକି
ଯୁତ୍ତି ଆତ୍ମର ତଳା କଣ୍ଠିଲୁହିରିଦୀର୍ଘା ସାନ୍ତର୍ମୁଖୁ; କାଳେ କିମ୍ବ
କିମ୍ବକନ୍ଦ୍ରିଙ୍କ ଶର ପାତାନ୍ତା ପବାନ କୁରାମିଲ୍ଲ. କିମ୍ବାରମ୍ଭ
ରହିଲୁଂ ଭୁଲେ ଶରବନ୍ଧାରମ୍ଭ; ନିଃନ୍ତରନାତ୍ୟ କର କିମ୍ବାରଳ ଯୁତ୍ତି.

കിന്നര മാരെ തുരുളും സ്വരാണങ്ങൾ
എന്നതിൽ എറബു, എണ്ണരാഡ സിംഹാസ്യൻ

[തമല്പത്തിൽ!!

അപ്പേക്ഷിയിയാർപ്പപ്രമാണ്ടുണ്ടിൽ?

വല്ലകീനിക പാണ്ടിൻ മാധ്യമം വച്ചുണ്ടിക്കൽ?

30

ഈ തിനാൾ പ്രത്യേകം വ്യാധി: “എൻ കണ്ണേ!

[പൊന്നോ;

നീ തെളിഞ്ഞിനുകിലും വന്നേവൻ്നേലും മനിൽ.

കാട്ടിൽ നാം വാഴുവോരല്ലീ ചങ്ങാതി! റണ്ണരാഡക്കുളം,

കുട്ടരായ് പ്രാശകവാൻ തന്മരാൻ കല്പിച്ചുവൻ?

എങ്ങനീബാളിച്ചാളിച്ചിത്തിരുന്നുത്താദീ? നിന്നെ-

രുജ്ജം തൊൻ തിരഞ്ഞെണ്ണ ചോട്ടിലും തന്മുഖം,

കുട്ടവിട്ടക്കിഞ്ഞനീ കുട്ടപാഞ്ഞതിട്ടേനാണോ?

വേടനെക്കാറിച്ചിതു കുറിപ്പാതിരിക്കാമോ?

ഉണ്ണുക്കണം; അപ്പേക്ഷിക്കിൽ (വല്ലകീനികപാണം) വീണാനുഭവത്തിൽനിന്ന്
മാധ്യമം വാക്കിലെങ്ങാണ വന്നു? കിന്നരനും = ദവരലും എങ്ങിലും
കുന്തും ഗായകനും =

30 • പൊരുങ്ങ്ക = ചീവിക്കുക, തന്മരാൻ = ഹൃഷ്ടരൻ.

တောကဖြစ်ကို; ကိုယ်တွေ တောင်; လာမ့်မိန္ဒာကျော်သူ။
သာကရဲ့ သေပါကဲ့ကဲ့ အောင် တောင် အောင် အောင်။
ခဲ့ကောင်ပြီဂျော်! ကိုယ်ကဲ့ ဘို့မှာပဲ့? မေလို-
လေကောင်သို့ရောတဲ့ ခေါ်ကော်လဲ! သတိကောင်လဲ!

31.

ဤအောင်သာ ကို ကောဇ်လိုက်ဖြောက်လဲပဲ့? -
သေအောင်ကဲ့ကဲ့ ဘေးသူ။ ကိုယ်ပဲ့ဖြောက်လဲပဲ့?
တော်လှေထိန်းကောလာလာဆယ့်အောင်ကောင်လဲ? ကိုယ်ရ
ကဲ့လှေလဲမြေတိန်းလိုက်လဲမြေတိန်းလဲ? သို့မဟုတ်ဘူး၊
ခဲ့တယော ပည့်ပည့်ဖြစ်သူ။ ကိုယ်အောင်တိန်းလဲပဲ့? -

[တော်ဘေးသူ။]
ရိုတိဘိုးပဲ့ဖောလဲရတဲ့ အောင်၊ လေမြေခေါ်ကော် အောင်တိန်းလဲပဲ့?
အောင်ကဲ့ကဲ့ ဘေးသူ။ ကောင်ပြီဂျော်လဲပဲ့?
ဂျော်လဲပဲ့? ကိုယ်ကဲ့ကဲ့ လေမြေခေါ်ကော်တိန်းလဲပဲ့?

31. ပုံမှန် = သာမျိုးသာ။ တော်လှေထိန်းလိုက်လဲမြေတိန်း
အောင် အောင်ကဲ့ကဲ့ ဘေးသူ? အောင်လိုက်လဲမြေတိန်းလဲပဲ့? ဤ သာမျိုး
လေမြေခေါ်ကော်သာ သူ။ လှေလိုက်လဲရတဲ့ အောင် အောင် အောင်။ ပည့် =
ပည့်။ လေမြေလဲ = လေလဲ။ ဥယံ့ဆောင် = ပြောဆောဖူး(လေလဲ ဖူး)
ထဲကဲ့?

നന്നനന്നേതായാലുമിനിലയ്ക്കിരി, പുട-

തെതന്നയിർക്കാറോ വാ വാ! നിനെ തൊൻ

[തലോടടക്ക.

പേടിക്കേണ്ടെങ്കിൽ കൈക്കിലില്ലവൊന്നും; കുറേനാളായ്

വേടൻതും തൊഴിൽത്തിഞ്ചൽ വിട്ടുചിത്തിരി-

[പ്ലാൻ തൊൻ.

32

തീനിടാം; മേനിച്ചുപൂട്ടുനീങ്ങിയാലെന്തു

വേണമെന്നോതാം; നിന്നക്കാവതൊട്ടുപോരിച്ചുണ്ടാം.

കാക്കിനിഴ്ച്ചിനാ ചോരയോ തിന്മാൻ? നിന-

കൈകവാനിരച്ചിക്കുകലൻ മെച്ചുല്ലാതെ.

അതാന്നാണുള്ളാ വിലാസഭാഷണം നീങ്ങായ്;

[പ്ലിനെ

തൊൻനിനക്കേകാവത്രോ തീനിനായ് നിന്നന്തതനു? നിന്നന്തതനു?

വേണ്ടവേണ്ടവേണ്ട ചൊൽവു നിന്നനിന്നും

പുനാദികാച്ചം പല്ലം; നീഇമിനെന്നോടൊത്തോ-

[എ.”

32. വടക്ക് അതിനുൾച്ചെതണ്ണ മഹിസുചന്ത്ര വിട്ടു മാംസം
റാറാ വഞ്ചിച്ചിരാൻ. എല്ലു തുരഞ്ഞി. നാശി, മഹായി തോന്ത്രം.
നിന്നും=രംഗം. പുനാദികാജ്ഞം. നീഡു, മഹിസുരാർ,

എന്നരേപ്പുകീ കരിസ്ത്യാത്തപികാധാരം വേടൻ; തന്മാത്രയിൽക്കൊണ്ടാനെതൻ തന്മുരാൻ ഭക്തപ്രിയൻ. ‘വിഷ്ണീലല്ലോ’പജ്ഞയേന്നാതിക്കരിത്തുടർപ്പാഴ്ക്കച്ചി വച്ചാൻ മനി, ലായത്രം തിന്നാൻ ഹരി.

33

പിന്നെയാവ്യാധൻവേന്നാൻ: ‘തൊനെന്നിക്കായിട്ടല്ല നിന്നെയിങ്ങില്ലോരു വരാൻ നേന്ന് തെന്ന് ചാന്നാർ-
[മുഴേണ്ട]

അംഗദാരം ഇടത്തുണ്ടാക്ക നാട്ടു തന്ന് വീട്ടം വെടി-
ഞ്ഞിങ്ങുവന്നിരിക്കണ്ണു നിന്നെക്കാണ്ടുനേരു നേടാൻ.
ഉള്ളക്കി, സ്ത്രീങ്ങക്കി, സ്നേഹക്കില്ലാനു വേറേ;
നിന്നെത്താൻ നിന്നുജ്ജാന്തു നീണാളാവയാരേ നില്ലിൽ.

ഒക്കീകരാത്തവെന്നും തേനുന്നും. സാത്പികാധാരം = സാത്പികമായ ആര്യാർ; മബ്രൂദാപികൾ. ഭക്തപ്രിയൻ = ഭക്തനുഹിൽ പ്രിയൻ. ദിക്ഷാം ആര്യാർമെന്നുമ്പം; അംഗുലകാണ്ട് എത്തും തിന്നുന്നു. ‘കിം ജീണ്ടം തുണാമനാഡി മാനമ മഹാമഹാസരം കേസീ?’ എന്ന ഭാത്തു മഹി ചുഡിക്കാരാനുജില്ലും ഭക്തപ്രിയനായ (ഹരി) നരസി, മഹുംതി ഇവിടെ അത്തും ചെജ്ജുന്നു.

33. ചാന്നാർ = വൈസ്യക്കാർ. നീണാരം = വലിരെ ദിവസങ്ങൾ. പണ്ട് ഇരുമും കാട്ടിൽ സഖ്യരിക്കിട്ടില്ല; എത്തുപ്പെട്ടുനാിൽ വലിഗി അനാ; നൗകരന്ന ചെന്നായും.

ମାଟିଙ୍କପାଇ କଟିରେବର ମେହଁ କୋଡ଼ିତଥିଲା; ପଣ୍ଡି
କାଟିଲେଖିଲୁମ ଦୂରି କାଳିରେଇ ତରିଝ୍ଣାନେତାଙ୍କ.
ନାହିଁ ଚାହିଁ ନାହିଁ ରୋଗାଯ୍ୟ ବ, ନାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ-
ନାହିଁ ତପ୍ତିରଠାପୋଯ୍ସ; ଶୋଇନିର ବେଳମାଜତ୍ତୁ-
[ପୋଯ୍ସ;

କୋଳିଲୁମ ମେଲିବାତରକୋଳ ରାତିଲିଫ୍ରେପ୍ରାରେଲୁମ
ତୋଳୁମେ କାଣିବାକୁଛି; ପାଵରେ ବେଳଠ ପାବଠ!

34

କଣିକ ତୋଳିବାକୁ ନିଷ୍ଠିତିଶଳୀକୋଟିର ନାହିଁ;
ବେଳିବିରତର ନାହିଁ କାହିଁ ବେଳିତ ମାତରାଲିଚୁପୋଯ୍ସ。
ବାହୁନ ତୋଳି: ‘ଆହା ମରିଗନ୍ତି କାଟିଲ ମଣ୍ଡଳାଯ୍ସ-
[ପ୍ରାୟାତି-
ପ୍ରେତିମରି ତଲାଜୁଲୀ ବିଭିନ୍ନ ପାପିଳିଲାପ୍ରିଣି?
ମନିଲାର ପିଠାପ୍ରିଲ ପାଣିମିଳିପ୍ରାପ୍ତି ମେଲୁ-
ଦୁଃଖ ବାହି—ଉଠିବାହି—ଉଠାନାହି—ଏକିବାହି?

34. ପିଳାପ୍ରିଣି = ଉଠାନାନିମିଳିତ ଦୂରି ପାବଠ । ପୁରାନ = କାମିନ । ଜାଯାକ = ଗ୍ରୂହିନ । ଦୁଃଖିଜାନ = ଏବାନିର ଅତି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କଥାକ ସମାଜ ଚଚ୍ଛାନ ମାତ୍ରମ ତୋଳି ଦୂରିଙ୍କିଛି ଏବାମ ତାତପ ଅନ୍ତରେ ।

ആവകയ്യുംവിബ്ലൈനന്തരതീർത്തതെന്നപുരാൻ, ഞായർ-
ക്കൈവിളക്കണ്ണം വാനിയ്ക്കത്തിച്ചെല്ലാം കാണേണ്ടാൻ.
ആക്കായ നാശംകി ഞാൻ—നീവിലങ്ങല്ലോ?—നിനെ-
ഭേക്കിടാമനോടിരു, എന്തിനും ആദിനേന്നുനായോ.
ആരത ത ഒഴുള്ള കരണ്ടതാണു ഞാൻ ചെന്തിതക്കി-
ക്കാംതുരബ്രഹ്മിക്കാറരക്ഷാശഭിരാത്തുന്നീർ വീ-
[എന്താൻ

35

പോക നാമങ്ങളാട്ടുണ്ട് ചൊന്നടപ്പിരിപ്പു! വാ
നീകട, നോനിനിതു റിഖലും വിത്രുമലും?
താളിശിട്ടോടാണ് പാറി” സ്മാരം പുഡം ചാത്തി
വാളിയായ പ്രിംഗം പ്രാജ വാർവ്വം കഴുത്തിക്കുക.
പാടി തുതാലിച്ചാംനിലപ്പും തകട ക്കെപ്പുണ്ടെപെ-
[തലാറം

കണ്ണതിൽ സമപ്പിച്ച കൽഹാരപ്പുമാലാം,
ആ യശോദാം തന്റെ മന്ത്രിനറി നിത്യാം മെമ്പി-
ലാംവും ജോദകച്ചം മുച്ചിട്ട ഉന്നമനാശാര തുരണ്ടം,

35• ദഹാൻ താത്ത്വിക ദശനാശി കാല്ലും പൊഴിപ്പാനും കാണാ-
ണോ അവന്ന വിനാമവിജയം, വിത്രാമവിജയം, പാറി ഉചാടിപ്പാനും.
പൊറാറിടാ താരും = മുഖാദാ.

അങ്ങവൻ മുന്നേട്ടു കുംഖിപ്പുനിട്ടം വള്ളി-
ച്ചാലബജ്ഞാപ്പം സുവാ ശാർദ്ദിക്ഷ നല്കിലേതു..
ജീവനാമയക്കാളിം — പോറിട്ടം താരയക്കാളിം—
കേവലം നിഃ്യാഹരാം ഭക്തർത്താൾ ഭവനിഷ്ടം..

36

അപ്പുറം മുസിംഹരാത്താനുനിൽ ആളുള്ളംകൊണ്ട്
 വിപ്രക്കേത്തടിപ്പുാശാൻ ശിഷ്ടനും വന്നേച്ചാൻ.
 എൽക്കയർ ഹാർമ്മാം മുളക്കാപുഡിജാരോകൈയി—
 ലക്ഷ്മാചുന്നണ്ണേം പിന്നു ഉമ്മു ദാനിനെന്നും ഭയം?
 വഴുംയാൽ വലിക്കവേ കൊന്തു പോം കൃത്യതനോ—
 തില്ലവാന്ന് ചുത്തുചെന്നു തിരും; തലോടിരും;
 പച്ചിലച്ചുബാഹാരകുണ്ടാ മെച്ചുറിരും പിഴിഞ്ഞങ്ങൾ;
 ആരുപ്പിക്കാം, ചുട്ടല്ലു നീരോ ഫേജാദോ റാഴി' പ്രൈനായ്.
 'എൻമണിച്ചിങ്ങം പാബ' എന്നേന്നാതും; ആവാ കനി—
 ആശവച്ചിരും; മാറിക്കുള്ളാശാച്ചുദ്ദേശിക്കാം:—
 അഞ്ചട്ടിക്കുള്ളെന്നുത്തിനാൻ താൽവിലജ്ജമായ് ഭാന്തൽ
 തന്മുനിൽ കൂടുതാംപുരാതനത്മകസ്പാത്മൻ.

36. റിപ്പോർട്ട് എഡാസ്റ്റ് നെ, പുറ്ഫീഷൻ കൂടുതലിൽക്കൊ. ദാനന്ദ് = ഒമ്മേരുചിത്രക്കിയവൻ; തവസ്ത്. പുരാംം കാളമംഘന സപാന്മം ഓരു ചുത്രക്കിയവൻ.

വെന്നതാൻ വിളക്കണ്ണ കൈവരതിന് ഒഴാറ്റുള്ളി-
യന്നോളം സ്രൂജാനമായ് തീനിന്നിലാത്തപോവനം.
കുരൈയൊന്നേനു കാണ്ണ — യുമ്മ, ലൂണകാൻ
ബാങ്കിന്നുട, ല്ലാങ്ങം നേന്നുംരാളിയവല്ല;
അസ്ഥിപഞ്ചരംതന്നെ; നില്ലുന്നു പാദങ്ങളിൽ;
നിശ്ചയം ശപാനോട്ടു പാസവൃംഘാരം നീങ്കീടില്ല; —
ആയത്തപസപിതാൻ; തന്നേനി പക്ഷം വെറും
ശ്രായതന്ന ചൊയ്യേണ്ണു, മതുംമൽ ഫുട്ടുപോയ്.
എക്കിലെ, തതിനന്നുമകന്നണ്ണിലെച്ചുതന്ന്-
‘മെൻ ഡിതം ഞാൻ നേട്ട്’ മെന്നുള്ളിരാ വീരലുതം.
ജീവനാം ധാത്രിതൻ വക്ഷം സ്നേംഭിപ്പിച്ച
മേവന്നു വാജായും ചുംതുഞ്ചോഷാക്കത്തും മത്രം.

37. തപസ്പി അതുവരര മരിച്ചിട്ടില്ല; എത്തപോവനം സ്രൂജാന
മാധിട്ടില്ല. ഭാരം ചുവിച്ച മരം. ആളിക്ക = ഫേംച്ചുവി ഇക്കാരം
അതാതുപം. അസ്ഥിപഞ്ചരാ = അസ്ഥിക്രൂടം. എത്ത അവസരാന്തില്ലും
എൻ്നു ദിതം ഞാൻ നേട്ടുവരാളി വീരലുതം എത്ത തപസ്പിശങ്കം.
പത്രി = പാണി. പാണി = ചീരിച്ച്. അഞ്ചു, = അഞ്ചു, ഒരുിക്കവും
പാടില്ലുണ്ടു്. പെഞ്ചക്കാഷ്ഠം = പെഞ്ച ഹരതാൽ ഉച്ചരിക്കംപു
ക്കും. പെഞ്ചക്കാഷ്ഠം പാഹാൻ ഭാവിക്കുന്ന പ്രാണപംഖിയുടെ
ചിറകകൾ അഞ്ചുമാം സ്നേംഭിപ്പിച്ചിരിങ്ങും; മരിക്കുതയിരിക്കുന്ന
എന്ന സാരം.

“ആരംഗികം ചാരത്തിൽ നിന്നുന്നു; തുക്കൻ
[പാശ്ചാം;

വാഴ്തും കൊടിച്ചുതെൻ തന്മരാനിതൊന്നുള്ളീ?

അട്ടിനെക്കാഴ്ചം പാവ, മേരു കണ്ണതിനം കളി-

പുംകമാഡി അദ്ദേഹം, മതമേരുപ്പച്ചപ്പാവം!

പാശ്ചാം തു ശ്രീ ” ദാനം വാവിട്ട് ഭോകൻ ക്രൂം

വാക്കേ, കടച്ചക്കുറ്റപ്പിജൻ തുരക്കവേ—

ചെപ്പട്ടിപ്പിരട്ടി, പാഠിരാക്കിനാവസ്ഥ;-

തുരംപ്പിച്ച, പില്ലാസമ; ലായുമ്പുമ്തുരായുമ്പും!—

അക്കം താൻ കേട്ടാൽ കിരാം സത്രചും?—തുക്കിൾ-

വാക്കും ചായാരമാം വൈക്കാനും ജനനാമൻ [ഷ-

കാഡായേവായും മത്രപ്പഞ്ചാസ്യൻ നില്ലു, മനിൽ-
നാഡാടിക്കിടാത്തൻറ പൊട്ടപ്പും കൈട്ടിൽ തത്താൻ!!

താൻ തീരെ സൃഷ്ടിക്കാത്ത ഭോക്കൻതൻ വാദാനമ-
ദ്രാന്തൻതനാളിൽപ്പോന്തീ സ്ഥാതമാം ധംസംഖ്യാലെ.

38. ഓയ്യുസ്സ് = കാനിക്കൽ മാഡാനിനെൻറ കാബുലമാഡ അ-
രാപ്പാം. തുക്കിൾ, = ചുട്ടു ഗിരിസ്തു (ചുട്ടു കാനാം). കായാ-
ധാവസ്യൻ = കായാധാവൻ (കായാധാവൻറ പുത്രനായ പുള്ളാബന)
ചുവായു ഇംഡ്രൻ (പുള്ളു പിൻ).

സൂംഭവം രോമാഞ്ചവും സേപ്പചവും നേത്രാശബ്ദവും
ജ്ഞംഭിച്ചു ശരീരത്തിൽ; ഷുമൊട്ടായ് ക്രൂട്ടി കരം;
എങ്ങനു വക്തവ്യം തനിന്നില; തീന്നാലത്രം
നീംഗപ്പത്രു ഹത്താൽ കണ്ണംവിട്ടയന്നില.

ആ റീതി വാചംയമൻ കൈക്കൊംകെ, ക്രാട്ടാളം എൻ
കാരിങ്ങാഡിക്കാഡം കാഞ്ചനത്തിട്ടവായി.
ഇഴ്വാലം മീറ്റപ്രായം; മീറകാ താരപ്രായം;
താരകം സുരപ്രായം; സുരൻ മാ! മഹിപ്രായൻ.
ആ മട്ടിൽ മാനി മേനി ലുഘുക; നവന്നാളും-
ഇംഗരജ്യാതിസ്ഥ താൻ ബാഹ്യരും—സച്ചിന്മാത്രം.

40

ചാലഭേദ സംസാരമാം രാഹ്രവിൻ വക്രതംവിട-
ശ്വാലന്നാം വ്യാധൻ മിന്നി പാരിതിൻ ഗ്രയിതന.

39. നർസിംഹരക്ഷുപ്പിച്ചു് ഏല്ലിഡാരക്കാളി റ്റായൻ വാ
ഡാനം. മാനിയ ശാസ്ത്രം പൊജ്ജവിട്ടു പൊള്ളുന്നുപാശെ വിസ്തൃത
മായ ഒരു വാദാനു ഭാതാശൻറ സ്വീതിപ്രാണിജ എന്നി. സൂംഭം =
സൂംഭുക (പക്ഷചുജ്ജി നിബ). സേപ്പം = ചിഡിച്ചു്. എങ്ങനെ = ഉ
ള്ളിൽ തൊന്തിച്ചു്. റീക്കാദം = തൊന്തായിടറം. അരുററം = തെസ്സം
വാച്ചംയമൻ = മുനി (സാസാരിക്കാൻ പാടിപ്പാത്ത ആളുന്നാല്ലോ നാ
ഞ്ചുഹം). കരിഞ്ഞി (പോലുവയ്ക്കു എറം) വെവരമായും, വെവരം നാശ
അമായും, നാശത്രം സൂച്ചനായും, സൂച്ചൻ മഹാവിജ്ഞവായും പബി
ണ്ണമിഞ്ഞും; അതു റം = ആന്താ ഭ്രാഹ്മാവിഭളിഷ്ടു്.

ശോദനൻ വെക്കുന്നുനെപ്പിനെയന്നുപണ്ണാസു-
താപനിയരുത്രുന്നതരതാത്താൽ സ്നേഹത്രം ചെയ്യാൻ.
അതുനാർ മന്മാർത്തിട്ടാം തദ്ദേശജനിച്ചപ്പുണ്ടാ-
ള്ളിനും ക്രിക്കറ്റപ്പായത്തിൽ സരസ്പതി.

അഞ്ചാനിയാമലബന്ധത്തനുംഗതിക്കൊൻ വന്നു
വാനിൽനിന്നുത്തുള്ള ഒരു ചീസ് മഹാരാമം.

“വാസ! നി മലബാർത്തിൽ വാഴുകെ” എന്ന ചൊന്നാൻ -

[ഭക്ത-

വാസിന്ദി പ്രപന്നാത്തിഭേജനും പത്രാധിവൻ.
വിപ്രനോട്ടേങ്ങപ്പുണ്ണുവാൻ മോക്ഷ” മെനോതിനാ-
നപ്പുമാൻ കുതജ്ജതനായപ്പുറം വിമാനസ്ഥൻ.

---

40. തുവീതനാം വെദഭൂതി (നാതു പരിശുദ്ധിക്കുന്നതം) ആയ
സ്ഥാപനം. തുസിംഹാപനിയാമനാ (ആതുനാ) ഉപനിഷത്തിലും.
ഈ നാസിംഹാസ്തിത്രപത്മാധ ദാ വിശിഖാപനിക്കത്താകനാ.
ഈതിനു സന്നദ്ധനും ശാഖാ ഗമ്മാജും കീഴുപെട്ടി ഒക്കരംഗവജ്വലം
ഒക്കുവാനും ചെന്ന പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ദ്രാവക്കും നില
പോയി ദ്രാവക്കും ശാഖാവിഹാനും, തുസിംഹാപനിയാസ്തുപനിക്ക
ആക്കാൻ, ഒരുവാനന്ന സ്നേഹത്രം ചെയ്യുന്നതിനും അംഗനായും, ആ
ഡാക്കാൻ തിരുനാ. തദ്ദേശജനിച്ച സാമ്പ്രദായികനും നാശകും. ക്രിക്കറ്റം =
കരകുരം ഉട്ടിപ്പുന്നും. സരസ്പതി = സാസ്പതിദാവി (നാടിവയന്നം).
ഉങ്ങളാണി = ഇക്കളിലെ ജീവി രഥനം. ഡാമം = ഏവിം. പ്രപന്നിനുതുട
ഉം വെള്ള ഭാഗം ക്രിക്കറ്റപാഡാം. ഡാവൻ = ഭാന്താവും.

മന്മുഖവേ നേതൃത്വം കൈപ്പെട്ടതാണ് പ്രവേകനം;
 പുണ്ണിരിക്കാർക്കെപ്പെട്ടതും ഷുജാഷൻ പുരാതനൻ;
 തുകവേ ബാജ്ഞം സുമവ്യാജത്താൽ പലാശികൾ;
 പോകവേ ക്രൈസ്തവം ക്രുതവേ പത്താളികൾ;
 മാറവേ മാർഗ്ഗം വെടിന്തങ്ങളിങ്കു ജീഴിതങ്ങൾ;
 പേരവേ കമ്പം മെച്ചിൽ നിർദ്ദിശം നാശത്താൾ;
 വീഴ്ത്തഭവേ സുധാരസം പ്രീണാനായ് ജൈവാതുകൾ;
 ചാത്തഭവ തക്കാതിർപ്പുമാല്പും സഹശ്രാംതു;
 നേടവേ തന്നായിരം ക്രൈസ്തവം പുണ്ണം ശങ്ക;-
 നാടവേ ധനംാദത്തരായിട്ടം ശ്രൂവമഷ്ടിമാർ;

41. അഡിനാപ്പവേകൻ = ശ്രൂവമണ്ണാശൻ. ഷുജാഷൻപുരാതനൻ = പുരാണപ്പാശൻ (ജാരാവിജ്ഞാ). സുമം = ഷുവ. പലാശി = പുക്കൾ. പത്താളികൾ = പക്ഷികൾ. അഡാന്തരാ പോകനാവനേന കരുപ്പം അനാധിക്കരിച്ചു സൗഖ്യപസ്ഥിനാത്തട ധനമാണ്. ജീഴിതണ്ടാ = മെച്ചപ്പെട്ടാർ; രമാതാനി വച്ചി മാറിക്കുടാക്കാൻ. നിർദ്ദിശ = എററുപും. നക്കാത്രജീവക്കാർ ഏതുരുവാ കാഡിക്കും തേജസ്സിയാണ് വിമാനാധിനായ അശാൻ. നക്കാത്രങ്ങൾ സ്വതഃ പ്രഭാതരഹിതാണെല്ലാ. ചൈവാതുകൻ = ചാതുകൻ. സഹശ്രാംതു = സൃഷ്ടിൻ. ശമാളുമാർജ്ജം; താരാപ്രാമം; ചാത്രമാധ്യല; സൃഷ്ടമാധ്യല; ദേവലോകി; ശ്രൂവമഷ്ടിമാത്തടത്തപോഴല; ശ്രൂവാവിശ്വാസത്തുരല്ലാണ്; ശ്രൂവ കടന്ന സംശയാപനിസ്ഥമാണു വിജ്ഞാലുക്കാനിട്ടുള്ള രമം പോയി.

നോക്കവേ വക്രതംപൊക്കിയാവോളം ചതുർജ്ജവൻ;
മേഖ്യമേലുയൻ്തൽ തദ്ദമം വൈക്കുന്നതിൽ.

42

വാരോളിയതനിംഗകവസ്ത്രമാ,നാമുലാഗ്രം
മേരവിന്റെ ശ്രദ്ധംപോലെ മിനമാ വന്നതെങ്കിലും,
പ്രീതനായ് വരം നല്കുകാൻ പാണിപല്ലവം പൊക്കി-
പ്രോതിക്ഷം ഗ്രഹണാസ്യവിഗ്രഹം പുരാനെങ്കിലും,
ചേരണിൽക്കണ്ണാഗ്രഹം വിന്റെ പാല്പാംബുദ്ധാകം മട്ടി-
ലാനന്ദബാജ്ഞം വീഴു് തി,യാദിനുന്നൾ മഹീസുരൻ
സാജ്ജാദ്ധം നൃസ്ത്രിച്ഛീടിനാൻ താൻ നാട്ടിനം
കംട്ടിനം സത്രാട്ടനം കാട്ടിട്ടം വിരാട്ടിനെ.
ചിൽപ്പമാൻ പ്രമോദാഭ്രവ്യാജരതായ നേത്രങ്ങളാം
പുഷ്പവാനാരകേകാ,ഖണ്ഡവ് മേതൻ്തൽ മുല്ലാവികയു
ആകാശഗ്രൂഡാജലം വഞ്ചിപ്പിച്ചുതുടിവയ്ക്കു-
“നാജുഷ് മൻ! പ്രസാദിച്ചുന്ന; ഫോരം നിന്റെ തപ” -
[സ്ത്രീനായ്].

42. ശ്രദ്ധം = ഏകാട്ടട്ടി. പ്രോതിക്ഷക = ലസിക്കക. സന്നദ്ധനാൻ ആനന്ദബാജ്ഞം നൃസിംഹാജ്ഞത്തിയുടെ പാദങ്ങളിൽ പാദ്രിയലായി വിനാശം വിരാട്ട് = വിരാംചുജ കൂനായ വിജ്ഞം. പ്രമോദാഭ്ര = ആനന്ദബാജ്ഞം. പുഷ്പവാനാർ = ആരബിന്റു ചന്ദ്രനാർ (ഒരവാന്നൻ വലള്ളുകൾ എത്തിനുനം മുച്ചുകൾ ചന്ദ്രനം).

ଶାତିନାନେଷ୍ଟନେରା କେକକୁପ୍ପିଲ୍ଲିଙ୍ଗଙ୍ଗଳକୁ:

‘‘ଵେଦବେଦାବେଳକାନ୍ତିବ୍ୟକୀଂ ବିଶ୍ଵାମୀରେ!

ଅତ୍ୟନ୍ତମୀଳଂ, ଝୁଣ୍ଡି, ମହୁତଂ, ଶିବଂ, ସତ୍ୱି-
ଭାଗଭାକାରଂ, ଶାନ୍ତି, ମରେପରତଂ, ଯିଶେପାତରରଂ,
ଅରକ୍ଷରଂ, ତୁଞ୍ଚାତିତ, ମାରମୋତ୍ତଗୀତଂ, ପ୍ରତ୍ୟ-
ରକ୍ଷସଂଲକ୍ଷ୍ୟଂ, ପ୍ରପଣ୍ଡାଯାରଂ, ପରାତ୍ପରଂ;—
‘‘ନେତି ନେତି’’ ଯେନୋତି ତୁତ୍ରଂବେପୋଲୁଂ ନୀଙ୍ଗେ
ତାତ୍ତ୍ଵରଂ ବେଦଂପଂ, ଯୁଗାତୁଯୈରେବେକାତମକା,
ଶ୍ରୀମରେ! ପ୍ରପଣ୍ଡାସ୍ରବିଗମଂ, ସତ୍ୱଂ, ଜଗ-
ମୋହନା, ଘନିଯୈରୁଂ, ପ୍ରଦୂଷଭାବୀକରଂ—
ଶନ୍ମମେମନ୍ତିତିନୀତେ?—କାଳିନାବାଣ୍ଟୁ ଥିନିତ-
ପ୍ରମହକଶୁଣ୍ଟାଳ, ବେରଂ ମନ୍ତ୍ରକୀଟନୀଂ ତୋଳଂ.

43. ଲାଭବଳ୍ପତ୍ରା = ପ୍ରକାଶ; ରଙ୍ଗପ୍ରାଣତ୍ତ୍ଵଂ. କେବାର କାନାନ୍ତି ହି
ବୁନ୍ଦି ଏକାନ ଅତି; ଯିଶେପାତରଂ = ତୁଲ୍ଯାବିଷ୍ଟ ପ୍ରକଳ୍ପଂ. ଅରକ୍ଷରଂ =
ଲାଗରରଂ. ତୁଞ୍ଚା = କାଳି, ମରେତ ଅରକ୍ଷା; ଅତିନାମନ୍ତ୍ରଃପ୍ରତ୍ୱିତ୍ତଂ.
ଜୀବନ୍ତପୂଜ୍ଞଲୁଙ୍କଷ୍ଟିକଳ ଅତ୍ୟରଣ କୁଳାବାସମ କରି; ଲାଗପାରିତ
ମାତ୍ର ବେଚନ୍ତାରୁ. କାଳିମରେତ ଲାବାସମ. ଅତିନାମାନ୍ତ୍ରିତ, ରେବା
ଆହୀଳ ରାଗାବେଚୁଳାପ୍ରକଳ୍ପଂ. ପ୍ରତ୍ୱ ରାଶସଂଲକ୍ଷ୍ୟଂ = ଅରଣ୍ଯକ୍ଷେତ୍ରି
ଯାଇ କୁଳାନ୍ତର୍ମୁଖ. ନେତିକିଳି = ଶାନ୍ତି ଫାନ୍ଧ ଏକାନ୍. ଅତୁବ =
ବେଦଭୂପାଣିଶାସ୍ତ୍ର ମରାପୁରୁଷ. ଯୁଗାର୍ଦ୍ଧିକାଳାବାସ, ଯୁଗାର୍ଦ୍ଧିକାଳାପ୍ରକାଶ
ବାନ୍. କାଳାଯୁଜ୍ଞିତ୍ତଂ. ଶାନ୍ତି = ବସନ୍ତପୁରୁଷ. ପାତମଚ ଅନ୍ତର୍ମୁଖଂ = ମୁନିଶ
ମହିମାଯ ସାଧୁରଙ୍ଗାନତ୍ରଂ. ରତ୍ନକୀଟଂ = ମନ୍ତ୍ରପୁର୍ବି.

മോരകണ്ണാഗറിക്കുകം തെടിനേൻ ഭോക്ക് ഞാ-
നാമങ്ങൾസവൻ ചൊല്ലീ തല്ലില്ലും ജിഹപാരുത്തായ;
ക്ഷേത്രത്തിനും ഒളിൽപ്പുന്ന നോക്കിനേൻ; എത്രോ
[ഭോവൻ

രാത്രിശത്രൈനിലാക്കദയെത്രം പ്രിപ്പിച്ച;
തീർത്തതിൽ സ്ഥാനാവേദ്യേൻ; ആവത്സ്വന്മാരുലി
ചേത്തിടാനെന്നസ്ഥലം കഴുന്നീർവാതത്തേനാടോതി;
വൃംഖത്തെയുൽ ശ്രീവനായ് വിക്ഷിപ്പേൻ; താരക്കു-
[ക്ഷേൻ

ഭീമഹം മെശം കണ്ണ സാവജ്ഞാന്മിതം ആകി;
പട്ടംചുററിപ്പാതേൻ; അങ്കു ഞാൻ കണ്ണേൻ
[ഭോക്കർ
രാറേതോ മിരണ്ണാവുഞ്ഞതിയെവു് ജേജുപ്പതായു്;

44. മത്തസവൻ = വായുവിനേൻ സവാവു് = ശാന്തി; (മതഞ്ഞ
എം) ഭവന താട കു കുക്കാരകന്നാം; ഭവനമാതുട സ്ഥാനാ (ഭോലം)
ചവാലമാണന്നാം (പുണ്ണാഷ്ടാം അവക്കം അധ്യാപതിക്കുമെ
നാം) ശാന്തി ഭോക്കാവ ഭിഹപാരംകും പറഞ്ഞു. ഒരു അരാധന
പ്രിയനായ സാമാന്ത്രംവന്നായി മാതൃമ ഞാൻ ഉഷ്ടത്തിൽ അങ്ങ
ദേ കണ്ണേൽ. തീർമ്മതിലെ വൈലിനും സാന്താംഗത്തും നബ് കവാന
പത്രംപൂജയല്ലെന്ന പാണ്ടുകുംഞ്ഞു് അതു സംഗ്രഹം വാക്കുന്ന കഴുന്ന
നീകുപാലെ ഏനിക്ക തോന്തി. വൃംഖം = അതു കാഡം. ഉജ്ജാവൻ =
കുഴുളുള്ളതിയവൻ. സാവജ്ഞം = ഭാവജ്ഞയുടുക്കുടിയതു്. അതു

പിന്നു തോൻ പോന്നേൻ വിര, ഞതിക്കാട്ടിൽത്തിര
[ഞതുകൊ—

ബണ്ണൻ ഭവവ്യാധിക്കന്തമേക്കണ്ണും ദിവ്യശശ്യം.

45

താവകം സാക്ഷാത്കാരം ഹന്ത! തൊനാശിച്ചല്ലോ;
ദേവഗ്രൗണ്ടിയിൽ പ്ലാടാൻ ദർഖരം കൊതിച്ചല്ലോ!
തന്നെത്താനവിഞ്ഞിടാനാവാതേതാരിഞ്ഞാലകൾ—
തന്നഹകാരം—യാർജ്ജും—സപാമിഞ്ഞും പൊരുത്ത-
അല്ലെങ്കിൽ ട്രൈ ശശിയ്ക്കുംപും മാരളിക്കും— [ല്ലോ!]
ചൂഛല്ലും കുപൊട്ടേകമാക്കിതാൻ പുകഴ്ത്താവു?
ഒവ്വുവക്കിടാത്തനാം ചാത്തനെപ്പാലും ഭവാൻ
ക്രൂഞ്ഞാടേ ഭവം പ്രസ്താവിക്കിൽക്കയററവേ
കേതിതൻ പാരമ്പര്യത്തപ്പാരിതിൽ പ്രതിജ്ഞിച്ചു;
മുഹതിതനാലു പാവാക്കിം ഗ്രൂഡേന്നതേലാശിച്ചു;
അക്കാച്ചു കണ്ണാനാല്ലുമുള്ളതെല്ലപ്പും തൊന-
ഡിഷ്ടതം ധർപ്പാത്രവാരം ക്ഷാമിച്ചേരുന്ന് പിറേരക്ഷണം.

ചുറ സജവാപ്പരാന അടക്കപ്പിരുക്കരണാം സാരം. വിരഞ്ഞുംപു
മുത്തി=സപ്ലിന്റുകന്ന ദേവത (ബഹിബല്ലാൽ വിരഞ്ഞുകയില്ല എന്നാ).
വിരഞ്ഞു=ഭവരാതിൽ. ഭവം=സ, സാരം.

45. ദാഖി=സഭ. ദർഖരം=തവള. യാർജ്ജും=തൊന്നുംസാ.
ചുള്ളമഹംഡി ഇന്തമനായു ഭവനാഭരണ പറീക്കളിക്കിടാൻ മഹാവിജ്ഞ

ତାବୁରାନ୍ତେଣ୍ୟୋ! ଶେଷରି ତୀଳକାହାଯଁ ନିନ୍ଦେଷ୍ଟାଗ୍ରେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିତ୍ରାଜ୍ୟମାତ୍ରତି, ଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟଂ ପୋରା;
ଯା! କାନ୍ତି, ତେତ ତୁ ଝୁକ୍କ ହେତୁ ତତ୍ତାଫିରାନ୍ତି ତୋଣ୍ଟି ନନ୍ଦାଙ୍କ
ବେବକାଳ୍ପାଲଙ୍କାରାହିମାକୁମମ ଯାରତିରା!

ଆଖିଲା ତ ଓ ରତ୍ନାଯୁଧବ୍ୟାନାତିଥିଙ୍କିଠିଂ କେତେ ଗୁଚ୍ଛ-
ରଙ୍ଗରଙ୍ଗବ୍ୟେକାନ୍ତାର୍ଥିଯାଲାକୁ ଜୀରାକାଣ୍ଟିଲ;
ମାହଯାତେ ଶୋଭିଷ୍ଟିଲ; ଲକ୍ଷ୍ମିଯାତେ ରତ୍ନିଷ୍ଟିଲ;
ପୋତି ପୋତରେଣ ଝୁକ୍କରାତ୍ମକ ନୀଯଂ ବିକ୍ଷିକରି.
ଆପୁନଙ୍କପାତର୍ପିଂ, ମରାଠିତଳୀ ନାନ୍ଦିଲୁ ହେବି-
ମହୁରାନୀରୀତାନ୍ୟ, ମରାଠିତଳୀ ପ୍ରଜାଗରଣ.
ଆରୁ ତରିରା ପାତରିଙ୍କାଲପ୍ଲଟରୀ ଉଚ୍ଚତର୍ମୁଖ ଦେବାନ୍ତି
ଚାରତରାଜୀବିରୁଦ୍ଧ ବିଜେଣାରାଯନା!

ଯିବିନ୍ଦି ମହାରାଜ ଚବିତ୍ରିଯ କାମ ଶ୍ରୀକିଳାହରା, ତାର ନ୍ଦ୍ରିୟରେ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ
ଶରୀରରେ ପତାମଲ୍ଲୁବ୍ୟନ୍ତିପ୍ରଣାଳୀ. ଉତ୍ତରପାଦରେ ନାଯିକିଶ୍ରୀ, ନାଯତାନ୍ତିରେ
ମହୁରା. ରତ୍ନଂ ସମ୍ବନ୍ଧରିକରଣରେ ରୂପ. ଆତ୍ମ କଣ୍ଠ ତୋଳି ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ଆ
ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ପ୍ରମାଣେ; ଅତି (ଶର୍ମୀତା) ପାପା, ଉତ୍ତର ତାଣ ଶରୀରରେ ବ୍ୟାପିକାଣ୍ଠ
କରୁଛି ରେଖିଲୁବୁ, ଚବ୍ରି.

46. ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚବ୍ରି. ଲବକାଳୀ (ବିଜ୍ଞାନିକାରୀ) ରତ୍ନାର୍ଥ ନାମ
କରିବୁ ନ୍ତରୁ ମାତ୍ର ଏତୁ ମହାରାଜା. ଓ ନାମରେ ବ୍ୟବ୍ହରିତ ନାମ
ଲବକାଳୀକାରୀରୁ କରିବାକାରୀ ନାମରେ ନାମରେ ନାମରେ. ନାମ
କାରୀ ନାମରେ ନାମରେ ନାମରେ ନାମରେ ନାମରେ ନାମରେ ନାମରେ ନାମରେ

അപഹീനനാമങ്ങളേയുംരോ മെയ്‌ക്ലീക്കണ;
നാമധീനനാമങ്ങളേയുംരോ അപർ കറിക്കണ;
സവ്വൃംപിയാമങ്ങളുംലളം നിമ്മിക്കണ;
സവ്വാന്ത്രംസമനാമങ്ങേ സപാഡിഷ്ടം കേരിസ്റ്റിക്കണ;
ചിത്രാതീതനാമങ്ങളുംതൃതതാൽ ധ്യാനിക്കണ;
ബുദ്ധിതീതനാമങ്ങൾബുദ്ധലിഖാൽ തതിക്കണ;
അഭ്യൂതിശാഖിയൈക്കണവോരിയാൽ നീരാട്ടണ;
ശമ്പുകാംബിയാലക്ഷ്യരെ ഒന്നുംതതാൽപ്പുകഴുത്തുനാട്ടണ;
വക്ഷംസമലക്ഷ്മീശരേനബുദ്ധിശയാൽ മിനക്കണ;
കക്ഷിസ്ഥമ്പു വാംബഡഗനക്കാട്ടണപ്പൂരാട്ടണ;
അപ്പരാ തനിക്കില്ല കെപ്പുനിച്ചടങ്ങാതു-
മദ്ധനാം നാനാമങ്ങാരാധ്യനമാസ്തതിൽ.

അത്മം)• നീയു=കുച്ച്; അവം പിന്നീട് സംസാരഭാഗമില്ല. അ ദുനംപുതസ്വപർബ്ബപിന്നീട്ടുള്ള പതനത്തിന്തുനാം സ്വപർബ്ബമുള്ളാതു. അചുനന്നിഞ്ചാന്നയം=പിന്നീട് നിത്യാട ഗാധമവില്ലാതു. ആചാരം=വഴിപാലയുള്ള ഉന്നമ്പ്, നാനു ആജ്ഞായുടെ ദയയാക്കണ ഫേഖിയെ ആരാധിക്കണ.

47• സവ്വാന്ത്രംസമനായയാൽ എല്ലാവരുടെയു, കാഡിസ്റ്റുക്കെന്തനും അവിടേന്തപ്പും നാറിയാം. അഭ്യൂതിഖാധി=(കുറിസ്ഥാന്തിക ശക്തിക്കന്വേ). കാഭവാരി=കടഞ്ഞിബല ഏജ്ഞി. ശമ്പുസ്വാക്ഷന കാണ്യജാർഡിന്റും (അംഗുകരംക്ക്). ശമ്പുകാണ്യം=ശമ്പുസ്വാക്ഷമെന്നും

ଅରୁତ ତୋ, ଗେଲୁ ପ୍ରାୟମାନେମଙ୍ଗଳି, ଫେନ୍ଟରରୀ

[ପୋଯି—

ଅଶ୍ଵରଜାଂ, କି ତତ୍ତ୍ଵମେ, ଗେନାନାମେ ଯରିକାଣେତାଙ୍କ.

ତୋଙ୍କ ପାଠିଥୁବାଂ ଶାଖୁସଂହତିକେ ପ୍ଲାମେନ୍ଦେନ୍‌
ଲ୍ଲାଯ଼ତଂ କୁଷକ୍ଷର୍ବାଙ୍କ ମାତ୍ରମେ ମିଥକ୍ଷର୍ଜୁଷ୍ଟ୍ରେ.

ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ରହିପ୍ରାୟରୀ ମର୍ତ୍ତ୍ରରୀରେ କଷତ୍ରେପୁତ୍ରତୋ-
ଦୁଷ୍ଟିଯାଙ୍କ ମେଯକ୍ଷତ୍ରେଲ୍ଲୁଙ୍କିବର୍ଜ୍ଯେଷ୍ଟ୍ରାମତମ୍ବଂ.

ଏହିଲୁଙ୍କ କାଣାତେ ତୋଙ୍କ କାଣାବେବା, ଗାନ୍ଧେତତରାନା
ଯେତ୍ରଭୁବଂ ଚରାଚରାପ୍ରାୟକ୍ଷତ୍ରେଲ୍ଲୁବାରିଲୁଙ୍କଂ;

ଉମବ୍ରାରକେତିଲେବାମନିକଷନରେନ୍ଦରାନ୍ତରା-

ଯମ ଜୁଙ୍କ ପିତାବୁ ମାମର କ୍ଷତରଂ ଯରିପ୍ରାଵଙ୍କ.

ତୋଗୋନୀଲ୍ଲୁଙ୍କାତ୍ମିବା, ଗାନ୍ଧେତକିତ୍ତା ସାନ୍ତ୍ରା
ବେଳାମେନାରିତିରୀଂ; ଦେବାତ୍ମକରାକେଯୁଂ

[ନାମ "କାଂ".

ଲୋମ୍ବଂ. ଆପାସ୍ତ୍ରଙ୍କ =ଲାଜୁଆତାନାତବଙ୍କ. ଯାହୁପ୍ରିକ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀରୁଚିଂ
କୁଷକ୍ଷିତିକ ଶ୍ରୀମାନ୍ଦୁଶରତାର୍ଥ ଶୁଦ୍ଧିତବଙ୍କ. ଏକାକ୍ରମୀଚୁର୍ଦ୍ରିତ
ବିରକ୍ତକୁଣ୍ଡଳ ଉତ୍ତରାଧିକ୍ଷର୍ତ୍ତବ୍ୟାହେ. ସୁଧାରଣାମାନକ କାତରାଜନି
ପୁରୁଷ ତୁରାଯନବୁ. ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଶାଙ୍କ ହାତରିକେନା.

48. ପ୍ରାୟମାନା=ପୁରୁଷୁର୍କୁଂ. କିତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାହ୍ =ଚବ୍ରତ୍ୟାନାତୁଂ. ସୁଧା
ତି=ଶ୍ରୀମାନ୍ଦ୍ରାତି; କୁଷକ୍ଷିତି=ନିର୍ମାଣମାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧିତବ ପିତି, ଏବଂ
ଯାତ୍ରାରୀ=ଶାଙ୍କ ଦୀର୍ଘମନବ.

ഓതിനാൻ തപസ്ഥിയോടചൂതൻ വാക്കും തുപാ-
മേരും തുച്ചിൾഷക്കീരാജ്യിഡേഹാരുതം.

“വശ! നീ ജയിക്ഷണാരു കേതികൊ, ബാഭനിക്ഷാളി-
ല്യസ്വം നിവർത്തിച്ച നിന്മിത്തൻ നിഷാഖനാൽ.
അഞ്ചാനവാൻ ധ്യാനാതിനായ” തെതടിഡ്രൂമേകാന്തമാം
കാനനാ നിൻ—അല്ലപ്പെൻ—ചാത്രൻതൻ ജൈ-

[സ്ഥലം.

നിജ്ഞാമാ, നിജ്ഞലുമാം, തതപ, സുത്രാളിതം;
തങ്കാഞ്ചുമന്ത്രാദിജ്ഞം; തദു പ്രതം ജഗത്തുരാണം.
തന്മാകൈക്കാഞ്ചാസക്തിപാരതരൂപാക്തിജ്ഞനാം
വന്ന ദൗത്യം നിന്മിജ്ഞാ എവിപ്പി—

[പ്രാം.

അതു മഹാജ്ഞാഗിക്ഷ ദൗത്യകുർത്താസൻ; താദ്വക-
ദ്രൂമഹുംവലാബന്നം ദ്രൂച്ചും താൻ മുക്തുംവിജ്ഞാം.

49. മേരു—തടിച്ചുള്ളു” (നി.ഃത്രാ.ഃ). വേലാന്താക്കന്ന പാലുടി
കടവാന്തിനു “ദിവാത്രാ; ദേവാന്താസരവാന്താ.പാത്രാം. അംഗ്രു
ഡിച്ചും—പരനെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളും”. ഒരുംഗാം—ഡയാക്കരക്ഷ, അ
ദേഹാജിവൻ, മനസ്സും ഏകക്കാഞ്ചം ചെഞ്ചുന്നതി ചുജ്ജ ആസച്ചനിയു
ടെ പാരതരൂപമാണ് എന്ന ആക്കഷിച്ചുള്ളു. നാളീജാസൻ=വില
ജ്ഞവാജ്ഞാതെ ദാസ്യപുത്രി ചെഞ്ചുന്നവൻ. അംഗതരണതിൽ ദ്രൂമഹുംവ
ലക്കാണ്ടിക്കി വാസനം ദാസ്യംവെ (എംക്ഷാജിച്ചാനി:ഭവാ) ജ്ഞാപാലം
ജീറിവും പ്രിജമാനാം.

மன! நின் தீள்ளாலும், ஏன் மூவாணேயாபத்தி-

[கூகு]

ஸந்ததம் பறப்புரைக்கங்கள் ஸாயாரளன்.

ஏன்கரம் நிம்மிழுதானிழுராவரவும்,-

மெஞ்சு மு புத்துலிவண்ணே தினமந்தஷ்டாம்.

ஏன்கை ஜுமெங்கிரம் சு—தடுபாரா எதானா—

[தீள்ளு]

மெக்கிலெங் ஸுஜிக்காஷ தீள்ளு; ஹஸ்திலெக்கித்.

ஏன்னத்தான் ஒதுக்கி விடு தழை வோங்; வெழிக்க எதாங்

நினிடாங் சுரங் மின்ஸக்கைக்கோடு கெட்டுநாவங்;—

தாங் ஜுஜாங் ஸுதாங்குரை; ஜுஜு' ரெநாங்குாஶிப்பு,

ஓடு ஜெஷாங் மரங்குதூரைதொருநோதாது வோலை.

ஒதுவும் முறை தூஞ்சுரை தொலைப்பிப்பு'ல;

ஸத்து எதாங் ஸமாராலுங்; ஜந்து தத்தாலும்த்துவுங்.

50. உடலாங்கந்தும் (ஏப்பும் கரே குப்பிக்கை ஹதுதூக்க
யுத் தாதுவுது, சார்பு காரு ஸஂவாஸப்புத்தாங் ஜூதிப்பிக்க
னா). ஏப்பு வாஜுக்கூது ஏப்பு வாஜுக்கூது ஜூதுக்கூது அதுக்கிழ
க்காது ஸுயாராமான். தாங்கந்தும் = ஹவிகெ ஏதுவுமென்றும்.
ஒராரா = தூம், (அது ஏதும்). ஜுஜு = ஜுக்கிப்புவு. அம்தாலப்பு
ஷு தாந்துவுக்காங் வாஜுவாதித் தூமியுதூஞ்சுதோ கால்கிழவங்காது
ஏதுக்கூது எதாங் ஸுதாக்கைகளைநாது ஸத்துந
கை மார்புங் அதுதாயிக்கையும் ஜாலு எதாகை ஒதுவுதிக்கையும் செய்யுள
முப்பு; சார்புப்பு ஹவுதி அதுதாயுள் சாவா குரீகரிக்காவு
னா?

எதானாற்றென்றுவோ நீ நனாலே? குடும்பத்தினை
வேளாகி புற ஸ்ரீயியார்; மத்ரு ரெண்டு பத்ரு குடும்பர்;
பிசூநிக்கிலையில் தலஜூங்கே தழைநிராகார்;
கொடுப்பார்க்காத்தலை தொஞ் பள்ளத்தால் நெய்

[ஆசுவாங்;

யூபத்தின் யூநாதிலென் நேரு குடும்பர் மண்ணில்;
பீபத்தால் புலி ஸ்தியமாத்தாஸீய சார்வுக்கிலை;
உஞ்சில்லாதெந்தான்லை பாலோபாஹாரா பராராஞ்;
கங்கிதிக்கித்த, லூங்கு குப்பு வள்ளத்தால் கோவிக்கா-
[வாங்;

உடுக்கிடேவால்கொண்டு யாஜமாநுவாமெங் ரூஹா;
வாஷ் குத்தால் ரங்காயிரி நாவு தேஷீலரெங் தலைவுங்.
வாஷ் சூரங்கொதித்துக்கொ, எத்துங் நிக்கூபிக்கா
ஸ்பாத்தம்த்தி ஸ் பேரேடிலையில் வூபாரங்கள்கிக்கா.

51. புற ஸ்ரீ=குமாரம் பொருளை பத்தி. கூவ
று ஓர்=மத்ரு. யூங்=புற். சுஞ்சியானாஸ்பு, அத்தாங். பு
ங்காவாரா=பாக்கானிக்க, கங்கிதிக்கிலை³=குஞ்சானு ராஜாவு்.
ஸ்ரீயாஜங்குவு்=காஞ்சிதத்திலை இங்பாக்கிஸ்மாக் குஞ்சும்=
ஹவிக் கங்கிரஸாரா. வாஷ்-சூர்=பலிரை. அந்துங்=புற்.
ஸ்பாத்தம்த்தவரைக் காங்கிரஸ் எல்லைக்கும் இதலுயி ஏதெல்லாங்
வியதிலுக்கு அதுரையானால் நாட்டுதியாட்டு. கூரைக்காங்கி கொங்
வாஷ்வாநி குப்பு விக்காங்கிலைப்பாங் ஸா.ந.

ക്ഷേത്രമേതാശ്രമംമെൻ സേവാർമ്മാകന്നില
പേര്ത്തും താഴപ്രയോജനം സൃഷ്ടിചൊയ്യുകയും ഗ്രഹിക്കാ-

[തൊൽ.]

അംഗങ്ങളും ബിംബവാദികൾക്കും ക്ഷേത്രക്ക്രമം-
വും ഭൂമിരംതന്ത്രതീഭവന്നുായത്തിക്കൽ.

പഞ്ചതാഖികൾ പ്രസ്തുതം കീരിവും, കൊട്ടയ്ക്കുളികൾ-
തതാവും രാജാവും, സ്ഥിരപരം ക്ഷേത്രാന്വാഗ്യമാണ്.

ആ ക്ഷേത്രം മുഹമ്മദാബദി, യാമ്പ്രിംബം വിശ്വാ-

[തമാവായ്],

വീഞ്ചിപ്പാൻവോട്ടം വിശലാക്ഷിയെന്നണണാകന്നാം;
അന്നതാൻ മദ്ധ്യതാൻ മമ്മജതാൻ നരൻ; തുന-
മന്താൻ ദ്രിപാതതാമതതിൽക്കുറിം പുംബൈ പാദം.
ഭാവഗ്രഹി താൻ ഗ്രഹി; മൻപാത്രം തീത്മം പേരാം;
രബ്രവ്രൂപാത്രം ത്രസ്തുംഗാളാവിയായും തീരാം.

52. അതാശ്രമം = അംഗി ശാഖാമാണ്. അതും കീഴംന്നുായം = സൃഷ്ടിചൊയ്യുകയും അതും ശാഖാമാണ്. കുംഭാഡിക്കവാൻ ഇപ്പറ്റിക്കാനാവാൻ അംഗിക്കും ശാഖാമാണ് മാത്രാജിനാം സൃഷ്ടിചൊയ്യുകയും അംഗിക്കും ശാഖാമാണ് അതും കുംഭാഡി അതും ശാഖാമാണ്. അതും ശാഖാമാണ് പിന്നീട് സാമ്പാൽ ശാഖാധിവൈ കുംഭാഡിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതും ശാഖാമാണ് പ്രതിച്ഛേഡം ചേരുന്നു കുംഭാഡി അതും ശാഖാമാണ് കുംഭാഡി അതും ശാഖാമാണ് തഭന്നാണ് ദം ദഭവന്നുണ്ടാണ്

കേരളത്താന്നെന്നുമുഖ്യമായ് തത്തിൽനിട്ടിനേഭവക്ഷം

[താൻ—

പേരുത്തുമെൻ ലീലാരത്നമന്മാപം ഭ്രമണ്യലം.

സുരാദിഡിപ്പദ്ധതായ് ദീപ്പമായ്; ഭ്രിഞ്ചക്കട-
 സ്ത്രപികാശത്തദ്ധതായ് വോംതെച്ചുംബിപ്പതായ്;
 നീലാംബുവാധദ്ധതായ് സിക്കമായ്; ദപിജോതതംസ-
 ജാലത്തിൻ ഗാന്ധദ്ധതായ് സജാതമെനവൽമായ്;
 സാധപ്രിമാർ പ്രയസപിനീദേവിമാർ ചരിപ്പതായ്;
 രൈശാതുരതായ് ഗംഭീരമാം സാഗരം സൃതിപ്പതായ്;
 ഭ്രാഹ്മരാതം ടാലം കന്തിക്കുന്നതായ്; പ്രാത-
 വീതനിൻ മുജം പുതൻ ഒട്ടക്കുള്ളപുജിപ്പതായ്;
 ആ ക്ഷേത്രം വിശക്കടം, ശ്രാബനം; സപ്തപ്പുരമ-
 ജദാസ്ത്രംവാമാക്ഷാന്തം, മാരാലുമാരായുൻ താൻ.

അംഗക്കയ്യും ചെച്ചുനും മദ്ധ്യം = ഏന്നും അംഗ്യുന്നും. ദപിപാത്തായ
 തിശ്യക്ക് = തുരക്കാലിച്ചും. പുംസ്ത്രം = മനംകുറ്റാക്കാം എന്ന തീരും.
 സൗഖ്യപുത്രാ = സപ്തപ്പുത്രാ.

53. മേൽ പ്ര സ്ത്രാവിക്കവാൻ പ്രവാക്കനാ ദലാക്കംസവയ്ക്കുട മാറ്റാ
 ത്രുഞ്ഞിനും ഉച്ചപാഞ്ചാത്മകനും ഇതു കാവ്യവാസ്യക്ക്. ഏന്നും
 ലഭ്യക്കൂടി രണ്ടാമാംഗപ്പുമാക്കനാ ഭ്രമി. സുംഖം തുടങ്ങിയ വിഷദ്ദ
 ക്രിയ. ദിക്കംത്രം അദ്ധ്യയന്തഃപാടിടിടുടി ദക്ഷാചുഡികിരാഡി. ദപിശംജാംസ

എനിലിച്ചാവരം സർവ്വം കാണംപോലെ-
ശ്രീക്കുമാരാവരം സർവ്വത്തികളും കാണേണ്ടാൻ,
ദിവ്യദിക്ഷാവരം ദൈവങ്ങളിൽ സ്ഥലം പൂരിയും
ഭവ്യതിനാശം പൂര്വരാം പാവഞ്ചലൈഞ്ച്, ശജക്കാം.
ദിനങ്ങൾവരും വീഴ്ത്താരും കൂട്ടിരിലാബന്ന് ഗൂഡാനാ;
ദിനങ്ങൾവരും കൂട്ടിരിലാബന്ന് പൂജ സ്ഥിതാ;
ദിനാർത്ഥം മലന്താം വൈക്കമവിളാബന്ന് വജ്രി;
ദിനാർത്ഥം കഷ്ണതാററിച്ചം ധന്മാനമെൻ കൊട്ടവദ്ധം;
ദിനാർത്ഥം കാതിൽപ്പുട്ടം സാന്തപ്രവാക്കാബന്ന്-
[ക്ലൂഡാ];

ദിനാനക്ലൂഡിപ്പ് ദാബന്ന് സേവ; മരഹാന്നപ്പ.

ശ്രീതകാരാഘ്നം താബന്ന് ഏത്തുന്മാരാധനാ;

സാധുവിന്റെ സന്തപ്പനാ സാജ്ജലാദിംഭാപാദം.

അരം=വിശിഷ്ടപ്പാദികരം. മെംബ്രൂ=ഒന്നുംബാന്ത. സാധി=മാർപ്പണത്തുകരം (സമുദ്രാശാന്തരാജാനാം ഓംവായി സ്ത്രീകൾക്ക് നൂഡി). പദ്മസ്ഥിനി=നമി. ഭ്രജഹപ്രാതാ=പുംഖ ശ്രീകുംഭം. വിജാകാം=വിസ്തൃതാ. ഫോഡനം=സുന്ദരം. സപ്തപ്പട്ടം=നിബബാധം. അരുളം=ബാധാട്ടിവാജ്ജി. ആക്ഷുന്ധാ=ക്ഷുന്ധാനാശവരം.

54. അതുണ്ടിച്ചെടുവന്നാക്കാൻ (ദിവ്യദിക്ഷ) ദിവ്യദിക്ഷിഃശ്വരക്രഷ്ണ യവൻ. ഭവ്യം=കാഡം. അംഗംപൂരും=എവിടുവാൻ പുട്ടില്ലാത്ത വക. പുരഃസ്ഥിതാ=ഭാഷപിംഗ ഇവിജനനു. വജ്രി=വജ്രിക. സന്തപ്പം=വഴിപാലയുള്ളി. തുജ്ജിപ്പുടിനത്തം.

ക്ഷുത്തശന്തികിയും, നാനന്പുതപ്പിച്ചും,
ദാവിഡോതാ ശിപ്പിച്ചും, രോഗിഡൈരു ആഷിച്ചും,
ആപത്തിൽപ്പുരോന്നാനൊഴാദപസിപ്പിച്ചും, താണ
ആപത്തിൽക്കിടപ്പോനെക്കൈക്കാട്ടാറുള്ളത്തിയും,
അനുർത്ഥൻ സ്വിതച്ചില്ലിൽത്തന്നുവം നിരീക്ഷിച്ചു-
മനുർത്ഥൻ മഹാആരതതാതമവിത്തഹായ്യുണ്ടും,
എന്തിലും ചക്ഷുസ്ഥിലും വാക്കിലും കമ്മതിലും
ശ്രദ്ധമാം പ്രേമാതിന്നേര സാന്നില്ലും കാട്ടിക്കാട്ടി,
ലോകത്തെക്കുടംബമായ്, അജിവിഡൈസ്സാഭന്നനായ്,-
ദ്രോഹത്തപ്പരാത്മാം യജത്തതിന് സാമഗ്രിയായ്,
എവനോ കല്പിച്ചെന്നേര വേലച്ചിൽപ്പുകാളിയായ്
മേവിടാനോപ്പോ, നവനന്നനം ഞാൻ വശംവാടൻ.

55. അശുദ്ധിഗൾ = വിശപ്പിനാൽ മെലിഞ്ഞവൻ. സ്വിതച്ചില്ലും =
പുണ്ണിരിയാകന ക്ഷേണ്ടി (സ്വിതച്ചിന്നേര കണ്ണികക്കുന്നാം). ആരുന്ന
ഖാപ്പുമാകന ദിരും. ശ്രദ്ധം = സ്വന്നത്മദിപ്പുംതന്നും. വശംവാടൻ =
ശാഖീനന്നും.

ஸ்ருதிதித்து ஜஜரத்து தொல் ஸவுள்ளுமாயித்தீத்தாக்
குறுமென்னிக்கான செஜுவாக் வேரிடுஜூ?
லாக்கேனூ லகி ஜபோமென்னிலெனி ஸ்தாஶக்தி;
தீங்கிடுடாயீந்தாய் தீங்கமெக் கஞாஸவி;
அதுக்காலெக்கு ஜூ ஜூ தொனிமத்தில் நிய்த்திதேங்க்;
வோக்ரதினபூஜ்ஞதப்ரமாணதினநூரா. என்று யம்மா தொல் தீதெந்தாரி விஶப்ரதினால்காங்காங்;
ஸ்ருதி தொ, நகுநீயாஸையானில் ஸமமாங்ஜக்கங்;
மத்து செனபுஷ்டாராலியாக்கி தொல் நிம்மிதேங்கி-
க்குறுத்திலெனா ஹது ஸத்தாதமனிப்புக்கு உம் நேநால்.
என்கங் ஸப்பாலுப்புக்கூமாநதித்து பூலத்துவோ-
ரெல்கிடாவெனா, லவகென்துறுப் பல்கத்தவுப்.

56. லாக்கூ=லாஜூ. ஏகிகூ= ஹஜ்திச்சவாக் கநங்காயிரி
ஏக்கயிபு; யெழு= தீங்கிடுடய புபிக்கூ. உங்ககங்கா= உய
ஈக்கா. ஏங்கூ தீயெஜூயி தொக் தீத்திக்குதி ஏது மாலிக தொக்
ஏங்கா (ஸமாஜ்கா, செஜ்கா) ஆறு ழுந்தியாக்கா. தொக்கிழுக்
வெலஜு= நித்துஜமலைக்கூ= ஹது காளிக்கா. அதுமனிப்புக்கு யு= =
தங்கர நித்துதி. தொக் ஸப்பாலுப்புக்கூமாநத்தித் வாசிக்கா
யுங்கர புதுக்காள் மங்குங் ஏங்கா ஸங்திசூமெக்கிக் கூங்கர
குறு+தங்காயாள் அவங் காங்குதிச்செங்கு= ஏங்கா ஸிலுமாக்கா.

പ്രേമംതാൻ പ്രപഞ്ചത്തിന് പ്രേജ്യമാം ജീവാധാരം;
 പ്രേമത്തിനാഭവത്തിൽ ഗ്രൂഹമാണ്യം നിശ്ചയതനം;
 പ്രേമത്താലെൻ ഭ്രാദേവി പോരുന്നതു തന്മക്കളെല്ല;
 പ്രേമത്താൽ വിയത്തിക്കൽ മിന്നന്നതു ദീപാവലി;
 പ്രേമത്താൽ ബാംജ്യാദകം വാക്ഷന്നു വലാധകം;
 പ്രേമത്താൽ മൃഥസ്തിതം തേട്ടന്നു ഒച്ചകാവഗം;
 പ്രേമത്താൽ വിശിഠനം ഗന്ധവാൻ മനാനിലൻ;
 പ്രേമത്താൽചുപ്പാഴിക്കണ്ണാൽ കോകിലം ഗാനാമുതം;
 പ്രേമത്തിലാണെൻ വാസാ; പേരുത്തുചുപ്പരാർല്ലുമാം
 ധാരമാരതപ്പാലാചിത്രങ്ങാത്രം കാവ്യാധചഗർ;
 പ്രേമത്തിൻ ബി ദശരഥ തോൻ കർഷ്ണംചൊരുജ്ഞനാത-
 ലീമാനാർ വാൺിക്കാനു പാര്, ചവ്വു, ഏത, രൈനാ-

[ജ്ഞാം.

57. അഭാവാ=ഹജ്യാജ്യം. ദീപാവലി =ഹവിംട സൃഷ്ടി=ഡാക്കാജ്യം ദി. ന അഞ്ചതുജ്ഞാജ്യം. ബാംജ്യാദകം =ഹവിംട മണി. വലാധകം =മെച്ചം. മൃഥസ്തിതം=ഹവിംട പുഞ്ചത്തിലുള്ളിട്ടും. കോകിലം =കയിൽ. പരാഖ്യം =അഞ്ചാജ്യം. കാവ്യാധചഗർ =കാവ്യാധചാവിൽ സന്ദുരിക്കണാവും (കരിഞ്ഞാം).

ಎನ್ನುಕಲ್ಲು ಮಾಡಿತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಸ್ಥಿರಿಸು ಶಾ-
ಕಣ ನಂತರ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಕಾಳಿಗಳ ಶಿಲ್ಪಾಭಿಯಾಫಿಂ.
ಯಾತೋಗಾತ್ ಪರೋತ್ತಿಕಂಷಿಂ ಸಾಯಿಕಾಮತೆ ಎನ್ನುಂ;
ಯಾತೋಗಿನ ಮಹಿಂ ಮರಿತ್ವಾಯೆಕಾಮತೆ ಪಾಪಂ.

ಯಂತೆ, ಇನ್ನುಂ ಪಾಯ, ಮಾಹಿತ್ಯಾತ್ ಸೇವ್ಯಂ; ವೇಣಂ
ಯಂತಿತ್ತಾರಿಕಾಂಶವಾಗಂ ಪ್ರಮತ್ತಿನ ಪ್ರಚೋದನಂ.

ಹೀ ಮನಿಂಷಿ ಪ್ರಮತ್ತಿ, ಯಂತ್ರಂ, ತಂತ್ರಂ, ಯಂತ್ರಂ, ಯಂತ್ರಂ
ಕಾಮಂ ವಾಯಾಂ, ಮೋಕಾಂ ಸಂಸ್ಕಾರಾಂ, ವಿಷಾಂ
ಇಂದ್ರಿಯ, ತತಾಗಂ ಚುಟ್ಟಿಕಾಂ ವಿಷಿಂ ತಿಂಢಂ ಜಲಂ ವೇಣಂ
ಪಿಂಧಾಕಂ ಹಡಲೋತ್ತಿಕರಂ ಕೊಂತಾತ್ತಿ ಕೆಕ್ಕಿತ್ತತ-
[ಹಾಗೆ.

ಸ ಪಾತ್ಮಂ ತಾತಿ ವೆತ್ತಾತ್ ವೆತ್ತಾತ್ ವೆತ್ತಾಗಿಂ; ಪ್ರ-
[ಮೋಡಹಂ

ವಿ ತ್ತಿ ಕಿರಿತತಹಿತ್ತಾತ್ ವಾ, ಪ್ರಾಂತಂ ಹೃಷಿಂ; ಕಾಳಿಂ.

58. ಕಾಳಿಂ=ಪಾಪಂ. ನಂತರ ಪ್ರತಿಬಂಧ=ಮಾಹಿತ್ಯಾರಿಗಳ ಕಿ
ಡಾಂಡಿಂ. ಪಂಚಾತ್ಯಾಕಂ=ಉತ್ತರಾಂಧಿ. ಅಂತಾಂಧಿ=ಪ್ರತಿ
ಂತಾಂಧಿ ಗ್ರಹಿ. ಪ್ರತಿಬಂಧ=ಪ್ರತಿಬಂಧಾಕಾಂ ಪ್ರತಿಬಂಧಾ. ಈ
ತಿಂಧಂ ದೂರಂ ಯಂತ್ರಾ ಸ್ವಾಯಾ (ತಾತಿ) ಅಂತ್ರಾ, ರಾವ ಕಾಮಾಂ,
ಸಂಸ್ಕಾರಂ (ಮಹಿಂ) ಮೋಕಾಂ ಸಂಸ್ಕಾರಾಂ. ಯಂತಿತ್ತಾರಿ ಸೇವ್ಯಾ ಚೆಯಾತ್ತಿ
ಮೋಕಾಂ ಲಟ್ಟಿಂ. ದೂರಾತ್ಮಿಕಾಂ ಸಂಪಾತ್ಮಾಕಾಗಾ ತಿ ವೆತ್ತಾತ್ತಾತ್; ಅಂತ
ಮಾಹಿತ್ಯಾರಿ ವೆತ್ತಾತ್ತಾತ್ ವೇಣಂ ಕಿರಿಕಾಂ.

ഞാന്യഃ സ്ഥിതപ്രേജ്യ, കെന്തിനേരമേറ്റും നില്ലം;
സ്വനമെൻ കേതാഗ്രനാം പ്രജ്വാഭൻ പാതാളിസ്മൻ;
മീനക്ഷീപസ്ത്രിസ്തോമാക്കളായിപ്പിണ്ണേ
ഞാനെന്നെന്ത് തിഞ്ഞക്ഷ്യപ്രേമം വ്യക്തമായ് കാട്ടിടിനേൻ;
എന്നും രാജിന്നുപണ്ണാസ്യത്രിനാദ്ദേശവും
തന്ത്രാഴത്രിഞ്ഞക്കെന്ന മാനഷൻ ധരിക്കാസ്തിം.
എൻ വണ്ണം സാധുക്കരിതന്ന കാവ്യണ്ണം; എന്ന-

[പ്രചാരം]

മനപചം തദലാട്ടന്തു മുഖനാം ഭദ്രശ്വാഡയി;
ആനദിച്ചെന്നത്തൻ ര മാർത്ത്രിക്കിടത്തുന്തു,
ചേണ്ണം ധാവള്ളുഞ്ഞിൻ കേരുമാം ഭാഗീഡപരൻ.
എൻകാലിൻ രജസ്തിൽനിന്നത്തുവം നേടിട്ടന്തു
നംഗാവ്യകൈക്കാജിട്ടു പുണ്ണ്യാം ശ്രോതസ്വിനി.

59. പാലാഴി ഏററും (നില്ലം) താഴ്പര്യജ്ഞതാജനങ്ങളും. ക്രഷ്ണപം=ആമ. സ്ത്രീരാമാപ്പ്=വരാഹം. നഹസിംഹാവതാരത്തിൽ നരാംശം താഴ്ചയും, തിഞ്ഞരാഡാ മുക്കളിപ്പുംബാജും പ്രകാശിക്കുന്നതും. മുഖൻ=വെളിഞ്ഞവൻ; അഴുക്കില്ലാത്തതും എന്നും. ഭാഗീഡപരൻ=സ്ത്രീജാവും; അനന്തൻ. (ഭാഗവാന്മാരിൽ ഒരുപ്പും കൊന്തും). രജസ്തും=ചുവന്തി, രജുംജസ്വിനി=നുഠി.

அங்போடுமெனில்லீதா வூக்கமாய் எான் காட்டி-
[கே-

எான் பூள்ளாவதாரமா அாதுல்லீஜமத்திக்கல்.

ஜாதங்காய் முதுகைங்கிற, சூலக்கிலுக்கைத-
ல்லீதாய் கே, குழுக்கினாயங்கிக்கைக் கூகி,
கேவலம் கோபாலங்கையால் ஸாலுரம் கஷிதேந் எா-
ங்காவதும் விபத்துக்குலகாலுநா லக்ஷ்மிதாந்.

ஹல்லுகிகாரிக்கமண்டலதிட்டங்கே வெள்ளாடவும்;
பொதுத்தும் முதுகையில் முதுக்கைங்கே விபணவியும்.
ஸங்கார்த்தங்காரத்திற் கங்காக்கைமுக்குவும்
அபுவாவிகாமத்தும் கஷுபுமாய் லூக்கிதேந் எான்;
அதுமராத்து மதித்துப்பீலி முல்லாவித்துரிதேந்து-
மேறு வள்ளுவும் மனித மாநுமெனாத்தோஷிதேந்.

60. விபஷி=விளை. வெளுவாளைலூ தொவாக்கு விப
ஷி. அமந்து=கூரபு. அநாடை=அநாடைகார. கோவஞ்சுநூர
வு. வத்ஸாலையு. ஹவிடக் பூசிப்பிரிதைகள். வெவாத்தை மக
ங்குள் பெசுத்தங்காக்கு ஜயிக்கங்கைமாநுபத்துக்கள். எான்
மதித்துப்பீலி கிரந்திக்கு யரித்தும் ஏலூ வஷ்ணுக்கு. லோகந்திக்
கிளாந்துவுல மாநுப்பாலைகள் காங்கிரங்கவாங்கு.

ആ ക്ഷേചലാഭിവ്യനാം നിസ്സപൻ തൻ വദ്ദാതി

[തൊൻ;

ശിമ്രകായ് തിവക്തൻ ക്രന്മലാം നിവിത്തവൻ;
 തേർത്തെളിച്ചുവൻ പോരിൽ സുതനാ, യാഹന്തുവിൻ
 പാദത്ത ക്ഷാളിച്ചുവൻ ദാസനായ് മവാതിക ത്;
 സമാടിൻ ക്ഷനാ ക്ഷനാ ത്രാജ്ഞമാഷ് ക്ഷമ്പിച്ചുകൊ-
 ണ്ടശമാനായ് രാവിൽപ്പൂഞ്ചേരാൻ ക്ഷത്താവിൻ ഗ്രഹം
 ഓന്തിനെങ്ങുപരതിൽനിന്മഖിച്ചുവൻ; മുന- [തേടി;
 സപാനതയാഡ് ക്ഷേഴ്മം ശ്രീതൻ മാനോതപ്പാലിച്ചുവൻ;
 പ്രൗഢൻ തൻ പാംപരതിക ലേഘരാതെ, യാദജപ്പുച്ചി
 നാട്വിഞ്ചാടിപ്പോൾ ദീനാനാത്രാനച്ചുവൻ; —
 തൊനെനൻറ സവ്വാത്മവും ത്രാനം ചയ്യേതേ നേന്തി
 താണേനാർത്തനയച്ചയാൽ ധമ്മതിൻ സംഖ്യാപാനം.

61. അടിക്കു =നാമധ്യത്തം. നിസ്സപൻ =ദരിദ്രൻ. മവം =യാഹ (യശ്മാപതി ദാജന്മുഖം). ക്ഷത്താവ് =ദാസിയുടെ പുതൻ (വിള രൻ). കാളു =ഹ്രവിം റൂഗൻ. ശ്രീ =ഹ്രവിം പാജ്വാലി. ദീനൻ =ഹ്രവിം ആധിജിരൻ.

ଓপାରାଣତିଟ, ନାକିଲୁହାକେଷ ଗ୍ରତତିଳଶମ୍ପୁଜୀବନ
ପୋରାଙ୍କାଳୁ ସନ୍ଦର୍ଭରାଯଁ କୋଣସିଯର କଳ ଝୁଲ ଓସ;
ଭୀମମାଂ ଜ୍ଞାନୋଲ୍ଲାପତତିଳୀ ଜ୍ଞାନଭଣୀ କୁର ଗୁମ ମାଂ
ବ୍ୟୋମତତିଳୀ ରମ୍ଭୁ ତାଳିଲୁଙ୍କ ମେଣବତ୍ତୁଂ ବାଜୁକିବେ;
ଭାରତର ଖୋଲାରାଜିଯାଂ ମାରଣପ୍ରିଶାଚିନ୍ଦ
କେତେବ୍ୟପ୍ରାତ୍ମା କ୍ରିତତରଙ୍ଗାକବାଳୀ ଭାବିକାବେ;
ଲୋହିତଶ୍ରୋତସ ପିନୀପାଣିପୀଲଙ୍କାତିଳୀଙ୍କ
ସାଗରର କାହୁପ୍ରାକକିଲ୍ଲୁପଜନାଯଁ ପ୍ରାଣୁଅବେ;
ମତ୍ତୁରତଳୀ ଛାଵତତିଳୀଙ୍କ ତଳପ୍ରାଣଗ୍ରାଣେଲ୍ପରତଳୀ
କୁତ୍ରବିଳୀ ଭାପ୍ତତିଳୀଙ୍କ ଶେମିଲ୍ଲୁଙ୍କ ବତାଂମଟିତ
କୁଣ୍ଡଳୀ ତୋ, ଗନ୍ଧିଚଣ୍ଡାତିଯଜ୍ଞଗନ୍ଧଳୀତଳୀ କଣ୍ଠତତିଳୀ
ଦ୍ରୋକ୍ଷା ଶମାମେଳୀ ନାରେଶମୋତିଫିନ୍ଦଳୀ ଗୀତାଭିଯାଂ.

62. ରମ୍ଭୁଜୀବନ = ଭକ୍ତିନାଥ. କୋଣସିଯର = ବିଲ୍ଲୁଙ୍କ. ଅଧ୍ୟାତ୍ମାରମାଯ ଯୁଲୁଙ୍କ. (ଲୋହିତା) ରଙ୍ଗମାକାଳୀ ନାତିଲୁହା (ପାଣି
ପୀଲଙ୍କା) ଯିବାହତିଳୀ. ତଳପ୍ରାଣଗ୍ରାଣେଲ୍ପରତଳୀ = ଶାଵରତ
ପ୍ରାଣଜଳାଳ ଶଳିଶଳାତିଳୀ ଉତ୍ତରତଳୀ (ସନ୍ଦର୍ଭରାଯ). କୁଣ୍ଡଳୀ (କର
ନୀବଳ ଯୁଗମାଂ). କାଣ୍ଡଳୀଗଳୀ. (ବୈତି ରତବଳୀ ଯୁଗମାଂ). ପ୍ରକ୍ଷଣ୍ଠା = ଉତ୍ତ
(ବୃକ୍ଷକ୍ଷୁରମଗମାଂ).

ഒന്നു തൊന്നോതീട്ടുജ്ഞ ഗീതയിൽ പ്രധാനമാ-
ഡേന്നുജ്ഞം നരന്നതെ താരകം മഹാമന്ത്രം.
യോഗസമനായിച്ചെപ്പുജ്ഞ കമ്മം നീ സദ്ഗുംബിട്ട്;
യോഗമോ ശാഖാലാഭത്തലൃഭർന്നം മന്ത്രം.
കമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേ പറഞ്ഞ മത്സ്യനു ധാവജ്ഞീവം;
കമ്മത്തിൻ ലക്ഷ്മി റണ്ടാം—സപ്രാത്മവും പരാത്മവും.
സപ്രാത്മരത ലാക്ഷാക്കിയാൽ സദ്ഗുംബകിലം കമ്മം;
സപ്രാത്മമൊന്നുനും പറഞ്ഞ ഷയപ്രസ്ത്രം യോഗാപഹം.
ആകയാൽ പ്രരാഗ്നമായും കമ്മം തൊൻ ചെന്തും
[ചോന്നേൻ];
ലോകത്തിൻ പുരോഗതിക്കില്ലേല്ലാ മാറ്റം ഫേറു.
താനോർത്തൻ സമുച്ചക്ഷമമൊന്നിനാൽ ഫേണം പോ-
[അഭാൻ]
വാനോഷം, ധരാതലം പാതാളിപാതാശകി.

63. താരകം=(സാസാരസമിദ്ധം) തരണംചെന്തുംജീവന്തും. ലാക
ദൈത്യം നാളുംതൈയും കന്നുപാലു എൻഡിക്കക. ധാവജ്ഞീവം=ജീവ
കാലം ദിഴിവശം. യോഗാപറം=യോഗശത നാലില്ലിജീവന്തും. പുരോ-
ഗതി=ഒന്നു കുളിക്കു യാതു. പാതാളിപാതാശകി=പാതാളിന്തിരം പുതി
ക്കാരമന അതുകൊണ്ടാട്ടാട്ടുട്ടിയും,

ചിന്തിക്കാം കിണ്ണിജ്ഞർ ഞാൻ ഫ്രോത്മാവെന്നാ-
[യച്ചുംടി-

ചെറ്റിനായ് മിരണ്ണുനേക്കാനെതനിഗ് ഘട്ടത്തിൽ.
ആക്വേ നിശാന്തത്തിൽ ധപാന്തത്തെ ധപംസി പ്രീലേ
ലോകത്തിന്തുംവോധനം നല്കുവാൻ വിഭാവസു?
പാഴ് തരുണം കള്ളാലത്താൽ ഭജനം ചെയ്യുന്നീലെ
ക്ഷേത്രത്തുസ്ഥാപ്തമായ് തനിക്കിവാൻ തുജ്ജിവലൾ?
ധമ്മത്തിന് സംസ്ഥാപനം സാലുമ, പ്ലാധമ്മത്തിന്
മമ്മത്തെവ് ഭേദിക്കാതെ ലെളകികവൃപാരത്തിൽ.
അത്തപം വെളിപ്പേടാൻ ‘ഭാനവാന്ത കൻ’ ഞാനെ-
നാത്മവാദാകാരത്തിലോതു പെടരാണികർ.
എപ്പോൾ നല്കുവാൻ ഞാൻ ഭക്തനം ഭേദപ്പൂജാവിനം
മൽപദം; ഫുമരതിനെന്തപ്പറം ലക്ഷ്യം വേണ്ടു?

۸

---

64. കിണ്ണിജ്ഞർ=സപ്ലും അഹിനുജ്ഞിവൻ. നിശാന്തം=രാത്രി
ജീവട അവസ്ഥ; പുച്ചർവളി. വിഭാവസു=സുഞ്ചൻ. ഭാനവാന്ത
കൻ=ഭാന്തു ദിനാംക കാലൻ. ഭേദപ്പൂജാവ്=രാത്രി.

— വേദമെന്ന മുപാസമായ് വീക്ഷിക്കും വിഭ്രാവുലു-
രേതുമെന്നും മുപാസമല്ലെന്നോക്കിലും.
ചാലവേ തനിത്രോപബ്രൂംഹണം നിന്റിത്രും ഞാൻ
കാലങ്ങളാവശ്യമാണതുപമായ് സാധിക്കുന്നു.
ബാലൻ തന്നാധാരവും വസ്ത്രവും യുവാവിനു
ശിലിപ്പാനാവില്ലെന്നു കാണുമീലേ കൈടക്കംബികൾ?
പ്രജ്ഞാമെൻ ശിഖജാമുപാസമെൻഗേഷനന്നുള്ള
ശിഖർത്തൽ രണ്ടായിരും ജിധപ്രയാലുത്രേഹാഷിപ്പു.
പ്രോക്തത്രിൻ ക്രമോന്തതിക്കൊപ്പമായ് സംഹടിക്കുന്ന-
താഗമം; വിച്ഛത്രന്തു വേദം ഞാനാക്ലിംഗതം.
കണ്ഠിടം നിർബാധമായക്കാഴ്ചയാക്കി, കൂറിയ-
തെതാണ്ഠിനെപ്പരിപ്പുക്കിതെതാനിക്കും രോഗം

[വിട്ടാൽ.

65. ദിവാദ മുശക്കരണം ഉച്ചപ്രാഥിതാമനം ആതി. അതും ഒരു
വിലാത്ത ഉച്ചപസിത്രാജ്ഞാം അതിനും ഉപബ്ലാറാഡിവണ്ണനു,
അമാഖാദരം എലാച്ചിക്കുന്നു. ഏഴ് കൊമ്പികൾ=കുടംബത്തിന്റെ നായ
കൾ. മുന്നൻ പിന്നിട്ടുള്ള ഉച്ചപാസം അരികിംഗൾ അനന്തരാളി
സാരക്കുടെ പരസ്പരമാന്തരം നാക്കുവാവചി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുന്നു. നാന
നാളി ദിജ്ഞാനക്കുടെ വിധി വേദദാപബ്ലംഗാമാശണനു താങ്കപ്പണം,
, മുതിഹരിസ്വരാജ്യാല്പാം വേദം സദിവബ്ലംഗാധിയൻ. ഏനും മറ്റ
ഒരിനി ദാക്കുംജാദി മുശ തത്പരത അടിശ്യമാനവിജ്ഞാം; യിച്ചിളിതാ
ക്കാം. തൊന്തരിക്കും പരിപ്പിച്ചും (നിസ്സാരം) സാരംത
എം) വേർത്തിരിക്കുവാൻ മനിച്ചാൽ മതി.

എന്തിനായിങ്കേങ്കെന്തെട്ടി നീ, സദാ ഞാൻ
[നിൻ
സപ്പത്രമാം ശരീരാവ്യക്ഷതത്തിൽ സോധരിക്കാവോ?
എന്തിനായ് കൊടുക്കാട്ടിൽ പ്ലോനീ നീ, നിൻ
[സോദത്ത്-
ബന്ധം താൻ നിവാണത്തിൽ ബീജമെന്നോമ്മി—

[ക്കാതെ?]
എന്തിനായ് ചുട്ടപ്പിച്ച വിഗ്രഹം, നിന്നാത്രമാവിൻ
ബന്ധംവാണതെന്നുള്ള തത്തപ്രത്യേക ഗ്രഹിക്കാതെ?
എന്തിനായ് സ്ഥംഖാചാരം കൈകൈരണജി, നിന്ന—
[ചുട്ടപ്പെട്ട
സന്ത തം ലോകാല്പു തിക്കളുള്ളതായ് ലഭിക്കാതെ?
എന്തിനായ് ‘ഞാൻ ഞാൻ’ എന്ന ഗഞ്ജിച്ച, കത്തുവ
ഹന്ത! നീ നിമിത്തം, മെന്നുള്ള കൊണ്ടുരഞ്ഞാതെ?
ഞാനോരംപിക്കെന്നു പാസ്പ്രാനെന്നിനേരഹം പഞ്ചാംശ—
[മോ?
ഞാനും ഹം! നീയും കുടിയങ്ങേതാനയപാവുണ്ടോ?

66. നിരൻറ സൈഹ്യാദരംനാരായ ഇതരമനസ്ത്രമായുള്ള ബന്ധ
ഡാണ് മൊക്കാത്തിന ദഹനം; സ്ഥംഖാചാരം=തുണിക്കേൾ ധനം; നിശ്ചയ
ജീവായുള്ള നില; പഞ്ചാംശം=മതിയായള്ള്. നീ ഞാനായാഘ എന്നർ
റൂഹത്തിലെത്താനം അവിടെട താമസിക്കുന്നം തരിഷ്ട.

പാത്തിടം നിനക്കിപ്പോരു സ്വജ്ഞമായും നിന്മരക-

[ബ്രാഹ്മ-]

ച്ചാത്തനം നിനക്കുമെങ്കിൽ നീരും വിസൂതപരം.

നിന്മപേരിനുപാദമായെന്ന് വരു കാംക്ഷിച്ചു നി;

നിന്മപേരിൽ പ്രേമാദ്ഗായെന്ന് ചാത്തനെന്നെതെടി.

ആമധ്യാദക്കം ഭക്ഷ്യമല്ലെന്നെന്ന് നീയാഗിച്ചു;

സാമരസ്യാനം വ്യാധൻ സന്തതം സൈംഹിത്യം.

നിശ്ചയം, ഘൃജിച്ചിട്ടും ഒപ്പുത്തിൻ എറ്റത്തുള്ള

വണ്ണമ, പ്ലന്റിസ്മമാം ഗന്ധമാണെന്നിക്കിപ്പിം.

വേദഗാന്മാരും അദ്ധ്യാത്മികരും പീഡനത്തിനാൽ മാത-

മേതുമെ ഗളിപ്പത്തെല്ലാം പാനുധാരിക്കു.

കേതിയാൽ സന്ത്യാപ്രം താനാഭു ഹ, മാ ചണ്ഡാലം;

കേതിയോ പരാത്മമാം ജീവിതം മദ്ധ്യിതം.

67. വിസൂതപരം = വിസ്തീർണ്ണം. നിന്മപേരും = നിന്മരക യഥാദ്ദീ. ആമധ്യാദക്കം = ഉരാഗമാക്കന്ന ഭാവിയലാത്താടക്കുടിയതും. സാമരസ്യാനം = സമരസ്താവനാക്കന്ന ക്രാനം. സൈംഹിത്യം = തുഷ്ണിയെ നബ്രുക്കന്തും. അദ്ധ്യാത്മാ = പാദക്ഷല്ലുകൾ. പീഡനം = എത്തമരകൾ. മദ്ധ്യിതം = സൗനിക്കണ്ണും ശാസ്ത്രിക്കളം പുട്ടും.

പോയിടാം നിനക്കിനി സ്വന്നമനായും; ജീവനുകതനായി നീ; ഭവാദ്ദൈഖണിരായ്തിനാൻ ലോകോലസ്ത്രതി. സിലു നാണ്ണനാലും നീ തെടണം നിന്റെ മേരുക്കളും രബ്ബെപ്പതജ്ഞനാനോപദശാർഹനാമാവായ്ക്കുന്ന.

ഉഗ്രഭാഷ്യമട്ടിൽ നിന്റെ ഭാഗ്യത്താലിഫ്പൂർജ്ജഗ്രാഹ്യവായും, സവംജനനായും, തൃാഗ്രിഖായും, മഹാ-
[ത്രാവായും.]

കേരളം—കേരക്കുറംത സ്കോരം—കേശാന്തത്തിൽ
ഭാരതോവിധാർഡം ചാത്രം പെരുപ്പുമാം പരിപ്പൂരം.
ആ നാട്ടിന്റെ സന്താനമാം ശക്കരൻ മഹാദേശാഗ്രി
വാനാരവിന്റെ തടത്തിക്കയ്ക്കു—കാശിയിൽ—തപംചൈ-
[യും.]

അങ്ങു പോയും തദ്ദിപ്പുനായും വല്ലിക്കു മേഖലയ്ക്കു; എ-
[നേ-
ചുങ്കു നീ വിളിച്ചാലുമ്പുണ്ട് തൊനടക്കു മുന്നിൽ.]”

68. ഭവാദ്ദൈഖണിക്ക്=നിബന്ധപ്പൂജയിൽവരും. നിനക്ക് അഭവേദ
ത്രജ്ഞനാനം തുപാദിശിക്കവാൻ ദയാലുനായ ഒരാൾ. സവംജനനം=
എല്ലാമറിഞ്ഞവൻ. ശക്രാചാത്രുക്ക് പിന്നിട സവംജനപീഠാന്തരമനായ
ശത്രുക്കുടി അഭേദവിഭരണ സവംജനവൻറു (ശിവരൻറു) തദവതാരമാ
യി ദശിച്ചവരുണ്ട്. കോരാം=വിഴുമി. കേശാന്തം, തദവദ്ധിഘടക

എന്നു, ചൂന്നുണ്ടായും വീണ്ടും പരി-
സ്ഥിനുന്നാം തപസ്പിഡൈ, തതൻ പാണി രണ്ടുപൊക്കി,
അ'തിപുണ്ണമാറുവി, തെളിനാൽ സ്വന്നാമത്തിൽ
വ്യാധൻ തൻ വിയോഗാത്തി തീത്തിടാൻ ഇക്കേസരി.
ദേവൻ തൻ മുച്ചാമുതം പിന്നെയും രണ്ടുക്കുഡിയും
ദേവൻ തൻ വാക്കുമുതം മുത്താത്തവും പാനംചെയ്യു
ആശ്വാപ്പുൻ, അന്താതജ്ഞതയു, നമ്മ ഫാൻ നിന്നാൻ
[വിശ്വ-
ഗോപ്പാവിൻ തിരോധാനം ലേശവും ധരിക്കാതെ.
ആധ പാനംചെയ്യാൽ വരാമെന്നോതി ദേവൻ; ചുറ്റ-
മാഹ പാനത്തുംവിട്ട് ദേവനെക്കണ്ണാൻ ഭക്തൻ.
ആ നവ്യപ്രഭാദനം ലോകത്തിൽ സ്കിനീടല്ലു-
മാനദ, മത്രാനദ, മാലുന്നം മു മാനദം.

ഇതു്; ഒരു ദിവസി അറിവു പുത്രനായുണ്ടായ നാടാണുല്ലോ കുരളും
പെണ്ണും=പുണ്ണുമയം; അതുപു ഉകാമ കുമുന്നമിം. പരിപ്പുരം=അ
ലക്കാരം. വാനുവു്=രാജു്.

69. പരിപ്പുരിനാൻ=ഒഴുവൻ നന്നതവൻ. സ്വന്നാമം=തണ്ണൻ
സ്വന്നം; വൈകളും. അജ്ഞാപ്പുൻ=പ്രാവിഷ്ഠണ്ണു പ്രാവിച്ചവൻ.
അന്താതജ്ഞതയൻ=അരിംബന്നതു് അറിവന്നതവൻ. വിശ്വ-ഗോപ്പാവു്=
വിശ്വത്തെ രഖിക്കണവൻ. തിരോധാനം=അന്താല്ലുനം, ആറപാ
നം=ഫിളി.

ಯന್ನಗಾಯು, ಕ್ವಾತ್ರಾತ್ಮತ್ರವೇತ್ತಾವಾ, ಯತ್ತಿಕ್ಕಿಂತಿನಿ-
ಂಗ್ರಾಯ ಸಂಪನ್ಮಾನ ತನ್ನ ಗಂಡಿತತ್ವಿರಿಷ್ಟುತ್ತಿ
ಕಾಶಿಖಿತ ಶ್ರೀಹಂಕಾಸಪಾಶಿತಾಂತ ವಾಸ-
ಮಾವರಿತ್ತುವಾದಪತಿಕಾಂಕಾಗ್ರಹಣ್ಯಗಾಯುತ್ತಿಗೆಂಬಲ್;
ಇ ರಾಮರಂದಾವಾಂತಿಕ ಹೆತ್ತಿಭಾಸಾಯಿತ್ತುವಿಂ-
ಪ್ರತಿ ಪಾಂಡಿವೃತ್ಯಾ ಈ ಸ್ವಾರಂಕಾ ಪ್ರಕಾಶಿತ್ತಾಲ್;
ಶೋಭನಾ ತನ್ನ ದೇಹಿಕಾಂತುವಮಾಯು ರೂಪಣ್ಯಾಸ-
ತಾಪಗೀತಾಂತ್ರ ರೂಪತಾಂತ್ರಜಾತಿ ನಿಯತಿತ್ತಾಲ್;
ಶಿಕ್ಷಕಗಾಯುತ್ತತಹಲ್ಪಾಣಿ, ನಂತರಿತ್ತಿಪ್ರಸಾದತ್ತಾತ್ರ
ಹಂಸಿಗೆಂಬಿತ್ತಾ ತಾಂತ್ರಣ್ಯಮಾಪಾಲಿತ್ತಾಲ್;
ಇಗ್ನಾತಕಾಲಾರಿಹಂತ್ರಿವೃಗಾಯು, ಸ್ನಾಕ್ಷಾತ್ಕಾಂತ್ರತ-
ರ್ವಾಹಾವಾಯು, ಸ್ನಾತ್ವಿತ್ತಿಪಂಪಾಯಜ್ಞಾ ಸರ್ವಾಪಿತ್ತಾಲ್.

70. ವೇತ್ತಾವು = ಅಂವಿಷಣವಾಲ್. ಅಂಗ್ರಾನ್ = ಉಳಾಂತತಾಲ್;
ಎರ್ಗ್ರಾಮಂತ ಮಾರಾವಣವಾಗಣ ಸಾರಾಂ. ಶಂತವಾಸಾ = ಮಹಾತುವಾಂ.
‘ಪರಮಪಾಂಡಿವ್ಯ’ಯಿದ ಕ್ರಮ ಇಂತ್ಯಾ ಪ್ರಾಣ್ಯವಿತ್ತುವಲ್ಲೂ. ನಿಹಂಕಾಲ್ =
ಅತುಚಾಂತ್ರಾಲ್. ಹಂಸಿಗೆಂಬಿತ್ತಾರಿಹಂಕಾ = ಹಂಸಿಗಾಯಾಹಿತ್ತಾಂತ್ರಾಲ್. ಅತು
ರ್ವಾಣ್ಯಾ = ಹಂಡಾತ್ರಿ ಅಂತ್ರಾ. ಶಾಪಾತಿಹಂಕಾ = ಶಂಕಾತ್ರಾ. ಇತಿ ಕೂಪಾಲಿಕಾ
ಡೆಹಂಡಾವಾಂತ್ರಾ ತಾಂಕಾ ಶಿರಣ್ಯಾ ತಾಂತ ವಾಂತ್ರಾ ವಾಂತ್ರಾ ವಾಂತ್ರಾ
ವಾಂತ್ರಾ ವಾಂತ್ರಾ ಶಾಪಾತಿಕಾವಾಂತ್ರಾ ಶಂಕಾತಿತ್ತಾಂತಾ ನಂತರಿತ್ತಾಂತಾ ನಂತರಿತ್ತಾಂತಾ
ಎಂಬ್ರಾ ವಯಿಲ್ಲಿತ್ತಾಂತಾ ಚೆಂಡಾತ್ರಾ ಶಾಪಾತಿತ್ತಾಂತಾ ಶಾಪಾತಿತ್ತಾಂತಾ ಶಾಪಾತಿತ್ತಾಂತಾ

